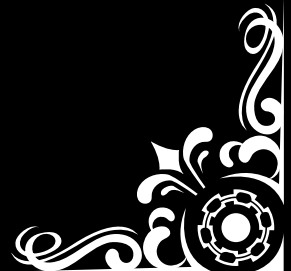

Kirjakonseptin suunnittelu aikuisten kuvakirjalle

Jenna Johanna A. Tähtinen
Lahden ammattikorkeakoulu, Muotoilu- ja taideinstituutti
Viestinnän koulutusohjelma, medianomi
Graafinen suunnittelu
Kevät 2014

Avainsanat:

Kirjasuunnittelu
Aikuisten kuvakirja
Kuvitus
1800-luku
Kalligrafia
Onnettomuudet

Opinnäytetyön aiheena on kirjakonseptin suunnittelu ja kuvitusten toteuttaminen aikuisten kuvakirjalle The Unfortunate Accidents. Kirjallisessa osassa tutkin kuvien merkitystä kirjan osana, aikuisten kuvakirjaa käsitteenä ja mikä erottaa sen lapsille suunnatuista kuvakirjoista. Prosessinkuvauksessa käyn läpi kirjan suunnitteluvaiheita kansista kuvituksiin. Inspiraation ja tutkimusosion lähteinä olen käyttänyt jo julkaistuja aikuisten ja lasten sarjakuva- ja kuvakirjoja sekä teoriaa kuvakirjoista ja kuvittamisesta.

Key words:

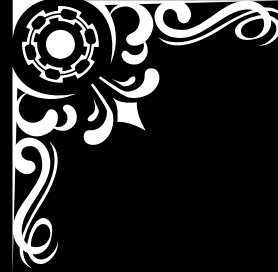
Book design
Picture book for adults
Illustration
19th Century
Calligraphy
Accidents

The subject of this graduation project is illustrating and designing a book concept for adult's picture book The Unfortunate Accidents. The research part is about what is the meaning of illustrations as a part of the book and what separates adult's picture books from picture books that are directed for children. In the process description I go through book designing process from covers to illustrations. As an inspiration and research sources I have used adult's and children's comics and picture books, theory about them and illustrations.

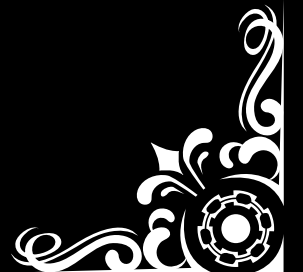

Sisällysluettelo

1. Johdanto	5
1.1 Mitä?	6
1.2 Miksi?	6
1.3 Kenelle?	8
1.4 Tavoitteet & haasteet	8
1.5 Tiedonhankinta	9
2. Aikuisten kuvateokset	11
2.1 Lapsille vai aikuisille	12
2.2 Aikuisten kuvakirjoja	24
3. Kirjakonseptin suunnittelu	31
3.1 Esikuvat	32
3.2 Aiheen & visuaalisen tyylin valinta	39
3.3 Kannen & logon suunnittelu	42
3.4 Esilehti	49
3.5 Taitto & typografia	52
4. Kuvitukset	59
4.1 Kuvitusaiheet	60
4.2 Toteutus	62
4.3 Sommittelu	69
4.4 Värit	72
5. Lopuksi	73
Lähteet	76
Liitteet	83

1. Johdanto

1.1 Mitä?

Esittelen opinnäytetyönäni konseptisuunnitelman aikuisten kuvakirjasta. Konsepti koostuu kansista, esilehdestä ja sen patternista, nimiösivusta, kahdesta taittosivusta, sekä kolmesta kuvitussivusta. Tietoa aiheesta sain tutkimalla aikuisille suunnattuja sarjakuva- ja kuvakirjoja, niiden teemoja sekä kuvitustyylejä. Oman kirjakonseptini aiheena ovat kulkuneuvonnettomuudet ja ne esiintyvät kirjassa lineaarisessa tapahtumajärjestyksessä.

Olen harjoittanut piirtämistä siitä lähtien kun äitini antoi minulle n. 3-vuotiaana kynän käteen ja opetti miten piirretään peikko. Siitä on tullut minulle se luontaisin tapa ilmaista itseäni. Tämä helpotti uravalintaa, jonka tein melko varhaisessa iässä. Halusin tulevan ammattini sisältävän piirtämistä, mutta tiedostin myös, että tie siihen asemaan, että voisi elättää itsensä pääsääntöisesti taiteilijana olisi erittäin pitkä ja täynnä mutkia. Näin ajauin graafisen suunnittelun pariin.

1.2 Miksi?

Graafisen suunnittelun opinnot ovat antaneet minulle mahdollisuuden hyödyntää jo olemassa olevia taitojani ja laajentaa osaamistani. Opintojen myötä minulle on tullut myöskin lisää kiinnostuksenkohteita. Näistä mainittakoot lehti- ja kirjasuunnittelu sekä kalligrafia. Vasta parin viimeisimmän vuoden aikana olen alkanut panostamaan piirtämiseen ammatillisesti. Sitä aiemmin pelkkänä harrastuksena. Kun aloitin opinnäytetyön ideoinnin alkutalvesta 2013, olin juuri saanut ensimmäisen oikean laajemman kuvitustoimeksiannon. Olisin toki voinut tehdä kyseisen projektin opinnäytetyönäni, mutta koin sen aikataulun liian kiireiseksi, eikä se olisi antanut hirveästi myötä perehtyä syvemmin aiheeseen, kuin vasta jälkikäteen. Tästä syystä halusin tehdä opinnäytetyönäni oikeasta työstä irraannuttavan oman projektin, missä voisin yhdistää minulle tärkeimmän, kuvittamisen sekä taittamisen. Työn tekeminen omista lähtökohdistani varmistaisi myös sen, että projekti pysyisi minulle mieluisana.

Aihe kumpuaa omista ajatuksistani ja näkemyksistäni. Surrealismi, kauhukuvat ja väkivaltaisten tapahtumien jälkitilan kuvaukset kiehtovat mieltäni ja mielikuvitustani. Se on myös aiheena erilainen ja poikkeava. Teknologiaan olen huo-

mannut suhtautuvani usein kriittisesti. Vielä muutama vuosi sitten olisin voinut sanoa, että minulla on lentopelko. Nykyään pelko on kyllä vähän väistynyt kasvaneen kokemuksen myötä, mutta silti huomaa joskus ihmetteleväni: eikö se ole luonnotonta, että ihminen istuu parhaimmillaan 12 kilometrin korkeudessa lentävässä metallipurkissa? Onhan se, muuten meillä olisi siivet ja olisimme ohueen ilmaan sopeutuneita.

Työn on tarkoitus esitellä, mutta myös kehittää taitojani kuvittajana sekä selkeyttää suunnittelutyön ja kuvittamisen työskentelymetodeja. Haastan työssä itseni luomaan toimivan ja yhtenäisen kokonaisuuden, jossa kaikki visuaaliset elementit tukevat toisiaan.

1.3 Kenelle?

Koska opinnäytetyö on tehty omana projektina, minulla ei ollut toimeksiantajaa, joka olisi määrittänyt kohderyhmän.

Pidin itseäni ensisijaisena kohderyhmänä. Siispä laajemmassa perspektiivissä kirja on suunnattu nuorille aikuisille, jotka ovat kuvataiteesta, graafisesta suunnittelusta ja historiasta kiinnostuneita keräilijöitä. Työni ei sovellu lapsille kuvitusten aiheiden ja niiden käsittelytavan vuoksi, eikä se ole tavanomainen tietokirjakaan. Konseptin on tarkoitus toimia myös pysäyttävänä työnäytteenä mahdollisia tulevia toimeksiantajia varten.

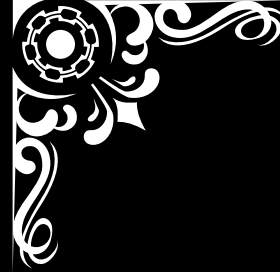
1.4 Tavoitteet & Haasteet

Opinnäytetyöni ensisijaisena tavoitteena on oman ammattitaidon kehittäminen kuvittajana. Halusin tutustua perusteellisemmin kuvittamisen eri työstövaiheisiin. Konseptin luomisen kautta olen haastanut itseni hahmottamaan laajempaa kokonaisuutta, jossa kaikkien osasten tulisi toimia yhtenäisenä toisiaan tukien ja vahvistaen. Konseptin visuaalisten elementtien tulisi muistuttaa ja osittain mukailla 1800-luvun mainosmaailmaa, jolloin graafisessa suunnittelussa näkyi uusklassismi, sekoittaen siihen myös tätä päivää. 1800-luku sopii mielestäni myös kirjakonseptin aihevalintaan. Tuolloin teollistuminen todella alkoi ja näin myös teknologia lisääntyi, johon kulkuneuvot taas viittaavat. Lopputuloksen tulee olla esteettinen ja kohderyhmää miellyttävä.

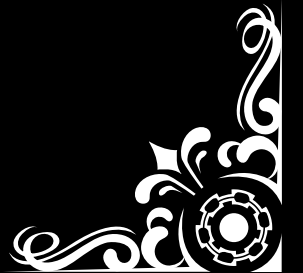
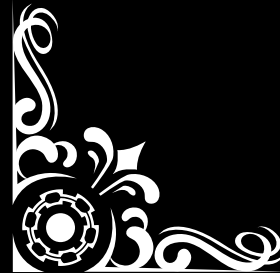

1.5 Tiedonhankinta

Tiedonhankinnassa tutkin aikuisille suunnattujen kuva- ja sarjakuvakirjojen teemoja, kuvituksia, niiden tyyliä sekä muuta visuaalista maailmaa ja arvioin niiden toimivuutta. Olen pyrkinyt löytämään niistä tekijöitä, jotka olisivat hyödyllisiä oman kirjakonseptini ja kuvitusten suunnittelussa. Tiedonhankinnassa olen hyödyntänyt kuvakirjoihin ja kuvittamiseen liittyvää teoriakirjallisuutta, sekä sähköisiä lähteitä, jotka löytyvät lueteltuina lähdeluettelosta. Englanninkielinen materiaali on suomennettu kirjallista osiota varten.

2. Aikuisten kuvateokset

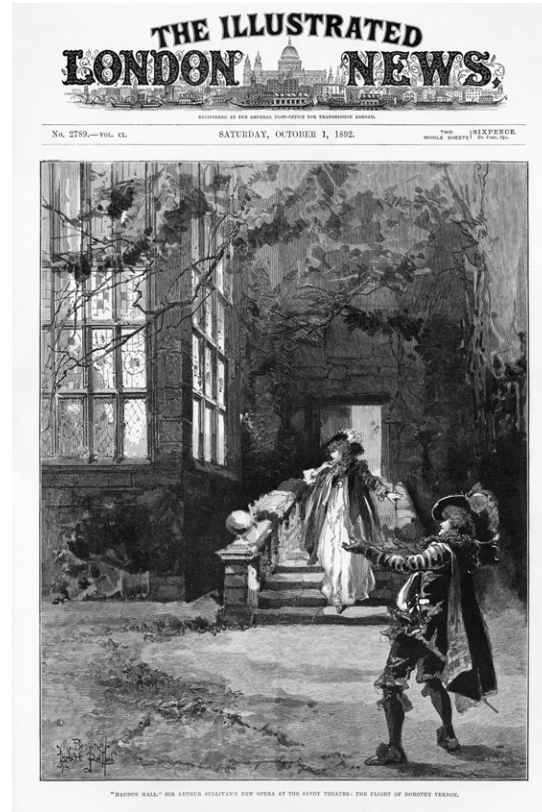

2.1 Lapsille vai aikuisille

Aikuisten kuvakirja on yleistynyt käsite, jonka tarkka määrittäminen tuntuu olevan vielä epäselvä. Kirjastoissa kyseinen kategoria kattaa kuitenkin sarjakuvat sekä muut visuaaliset teokset. Pääsääntöisesti kuvakirjoja pidetään alle kouluikäisille lapsille suunnattuina, mutta viime vuosina on ilmestynyt paljon julkaisuja, jotka noudattavat kuvakirjan mallia, mutta ovat aiheiltaan tai kielenkäytöltään selkeästi raskaampia tai muuten vain lapsille sopimattomia.

Aikuisten kuvakirja -termin uutuuden takia aiheella ei ole sen kummempaa kirjoitettua historiaa. Kuvakirjoista kerrotaan kyllä yleisesti, mutta niissäkin pääpaino on lasten kuvakirjoilla. Aikuisille suunnattuja kuvituksia on kyllä ollut aina. Kuvitusten historian sanotaan alkavan luolamaalausten ajalta. Keskiajalla kuvituksia käytettiin lukutaidottomien aikuisten, että lasten huvittamiseen ja pelotteluun (Ahjopalo-Nieminen 1999). Raamatun tapahtumien havainnollistavat kuvitukset olivat tästä syystä erityisen tärkeitä. Ennen valokuvauksen todellista läpimurtoa monet sanomalehdet käyttivät kuvituksia uutisten yhteydessä, kuten 1800-luvun alkupuoliskolla aloittaneet amerikkalainen Frank Leslie's Illustrated Newspaper ja englantilainen The Illustrated

The Illustrated London Newsin kansi vuodelta 1892. Kannessa mainostetaan oopperaesitystä. (The Illustrated London News)

London News. Viimeiseksi mainittu oli maailman ensimmäinen kuvitettu viikoittain ilmestynvä sanomalehti.

Ensimmäiseksi aikuisille suunnatuksi sarjakuvaksi sanoisin lähteisiin nojaten yhdysvaltalaisen Richard F. Outcaltin (1863-1928) piirtämän Hogan's Alleyn, josta sarjakuvahahmo The Yellow Kid tuli tunnetuksi. Sarjakuva ilmestyi ensimmäisen kerran vuonna 1894 Truth-lehdessä. Ensimmäisenä sarjakuvana sen asema on kuitenkin vähän kyseenalainen.

Jo keskiajalla tehtiin kuvakertomuksia historiallisista tapahtumista. Esimerkiksi Bayeux'n seinävaate oli tekstiilityö, jossa kuvattiin Englannin ja Ranskan historiaa vuosien 1064 ja 1066 välillä. Myös puhekupla tunnettiin keskiajalla. Wilhelm Buschin (1832-1908) vuonna 1865 luomaa saksalaista kuvakertomusta kahdesta kurittomasta pojasta Maxista ja Moritzista pidetään sarjakuvan esiasteena. Kertomus on selkeästi lapsille suunnattu opettavainen tarina, jossa nämä kaksi poikaa eivät lopeta kepposten tekemistä varoituksesta huolimatta ja jotka lopulta jauhetaan jyviksi.

Miksi annoin Hogan's Alleylle ensimmäisen, korostan, aikuisten sarjakuvan tittelin tulee siitä, että sarjakuvassa humoristisesti käsitellyt aiheet

The Yellow Kid sarjakuvahahmo. (Outcalt, Richard F., Hogan's Alley)

koskettivat juurikin aikuisia ja se oli varta vasten heille tehty, vaikka sarjakuvissa seikkailivatkin New Yorkin slummeissa elävät ja kodittomat katulapset. Fakta oli se, että aikuiset ostivat lehdet, joissa sarjakuva ilmestyi, eivät lapset (Richard D. Olson, artikkelin kirjoitusvuosi ei tiedossa).

Lasten kuvakirjoissa kuvituksilla on suuri merkitys lukutaidottomille lapsille, jotka pääsevät tarinaan mukaan kuvien kautta. Kuvitusten tehtävä on voimistaa ja fyysistää tekstiosuuden luomat mielikuvat. Lapsi ei myöskään etsi kuvituksista pelkästään esteettisyyttä, vaan pyrkii muodostamaan kuvasta kokonaiskäsityksen (Hatva 1993).

Anja Hatva kirjoittaa miten lasten esteettistä kokemista on yritetty tutkia preferensseinä, katseluaikaa mittaamalla ja haastatteleamalla lapsia. Lasten arvioiminen on kuitenkin osoittautunut hankalaksi, sillä lasten itsensä tietoinen seuranta ja logiikka ei ole kovin kehittynyt. Se on todistettu, että kuvilla on lasten osalta myönteinen vaikutus ymmärtämiseen, oppimiseen ja esteettisiin arvoihin itsessään (Hatva 1993).

Lasten kuvakirjoissa on usein opettavainen tarina, joka voi liittyä esimerkiksi käytökseen tai auttaa jonkun asian ymmärtämisessä. Kirjojen teemoja voivat olla esimerkiksi hyvien käytöstapojen opettaminen, luonnonsuojelu, historia, erilaiset kulttuurit tai vaikkapa vanhempien eroaminen. Aikuisten kuva- ja sarjakuvakirjojen yleisiä teemoja ovat fiktiiviset tai tositapahtumiin perustuvat jännittävät kertomukset, politiikka ja humoristiset

julkaisut. Niissä voi esiintyä esimerkiksi murhamysteereitä tai muita rikoksia, väkivaltaa, seksiä ja romantiikkaa.

Mary Hoffmannin kirjoittama kirja käsittelee monikulttuurisuutta. (Hoffman, Mary, Meidän ja muiden perheet, viitattu 25.2.2013)

Dr. Seuss (Theodor Seuss Geisel) oli tunnettu lastenkirjailija ja kuvittaja. Hänen kirjojaan ovat The Cat in the Hat ja How the Grinch Stole Christmas!. Harva tietää, että Seuss on tehnyt myös The Seven Lady Godivas kirjan aikuisille. (Dr. Seuss, Seven Lady Godivas)

Verrataan esimerkiksi kuolema-aihetta lasten- ja aikuisten kuvateosten välillä. Kuolema aiheena on aikuisten kuva- ja sarjakuvakirjamaailmassa hyvinkin yleinen, mutta lasten kuvakirjoissa sitä on käytetty varovaisemmin, päätavoitteena lisätä lapsen ymmärrystä aiheesta. Ulf Nilssonin kirjoittamassa ja Eva Erikssonin kuvittamassa Leikitään hautajaisia kirjassa kolme lasta päättävät perustaa päiväksi hautaustoimiston. Lapset etsivät kuolleita eläimiä, joille järjestävät juhlalliset hautajaismenot. Haudan saavat niin kuolleet kärpäset kuin teiden varsilta löytyneet auton alle jääneet eläimet. Kuolema-teemaa käsitellään kirjassa suorastaan hellyyttävästi pienellä huumorilla höystettynä. Kirja antaa lapsen ymmärtää, että kuolema on välttämätön osa elämän kiertokulkua. Joillekin se tulee aikaisemmin ja joillekin myöhemmin, siihen ei voi itse vaikuttaa. Vaikka läheisen menehtymistä saa ja pitääkin surra ei tapahtunutta saisi silti jäädä märehcimään loppuiäkseen, vaan suruajan jälkeen on siirryttävä jatkamaan omaa elämäänsä.

Kirjan rauhalliset akvarellikuvitukset ja hento värienkäyttö tuovat keveyttä kirjan teemaan. Kuvitukset ovat pelkistettyjä ja tapahtumat ovat poik-

keuksetta keskelle sommiteltuna. Onkin tutkittu, että liian runsaat ja yksityiskohtaiset kuvitukset hankaloittavat lapsen kokonaiskuvan hahmotusta ja ymmärtämistä, sillä lapsi takertuu niihin liikaa. Iän myötä kyky nähdä kokonaiskuva yksityiskoh- tien takana kehittyä (Hatva 1993). Yksinkertai- nen keskisommittelu auttaa taas erityisesti alle viisivuotiaita hahmottamaan kuvan tapahtumat paremmin.

Lapset hautasivat löytämänsä päästäisen. Kaikilla on oma roolinsa hautaustoimistossa. Essi-tyttö toimii haudan-kaivajana, kirjan kertojan roolissa oleva poika lausuu runoja ja nuorin, Pekka, suree. (Nilsson, Ulf, Leikitään hautajaisia)

Kuolemaa on esitetty kirjassa elottomin eläimin ja kukilla koristelluin haudoin. Risti on yksi niistä ensimmäisistä sopimussidonnaisista symboleista, jonka kristitty lapsi oppii tuntemaan. Ristiäisissä pappi piirtää kasteen yhteydessä lapsen otsaan ristin. Jokainen lapsi on melko varmasti vierailut kirkossa tai hautuumaalla, jossa on törmännyt ristiteihin. Peruskoulun ensimmäisillä luokilla sen tarkempi merkitys käydään uskonnontunneilla läpi. Kuvittaja on voinut luottaa siihen, että ristin avulla pieni katsoja osaa helpommin tulkita kuvituksissa esiintyvät haudat haudoiksi pelkän kiven sijasta.

Vaikka aikuiset kykenevät muodostamaan mielikuvia myös pelkän tekstin lukiessaan, rikastaa kuva myös aikuisten käsitystä kerrotusta asiasta. Aikuisen kuvanlukutaito on lapsen verrattessa kehittynyt ja täten kuvitusten ei tarvitse olla ilmeisiä, vaan asioita voidaan kuvata käyttämällä symboliikkaa. Sopimussidonnaiset symbolit voivat vaihdella eri kulttuureissa ja niiden tietäminen voi edellyttää yleisivistystä ja historian tuntemusta.

Joe Hillin kirjoittamassa ja Gabriel Rodriguezin piirtämässä, vanhemmille lukijoille suunnatussa Locke & Key -sarjakuvasarjassa kuolema-teema näyttäytyy monin eri tavoin. Synkkä sarjakuva

kertoo tarinaa Locken perheestä ja heidän suvun kuuluvasta, salaperäisestä Keyhouse kartanosta. Locke & Key tarinan ensimmäisessä osassa kuolemaa käsitellään ensikerran kun perheenisä Rendell Locke murhataan. Itse murhatekoa ei kuitenkaan näytetä, vaan lukija voi päätellä tarinan antamien kuvallisten vihjeiden avulla sen mitä tulee tapahtumaan. Ilman kuvia pelkät puherepliikit eivät sitä paljasta.

Kirjassa kuolleet eläimet esitettiin lähes realistisesti. (Nilsson, Ulf, Leikitään hautajaisia)

Rendell Locken murha. (Hill, Joe, Locke & Key- Welcome To Lovecraft)

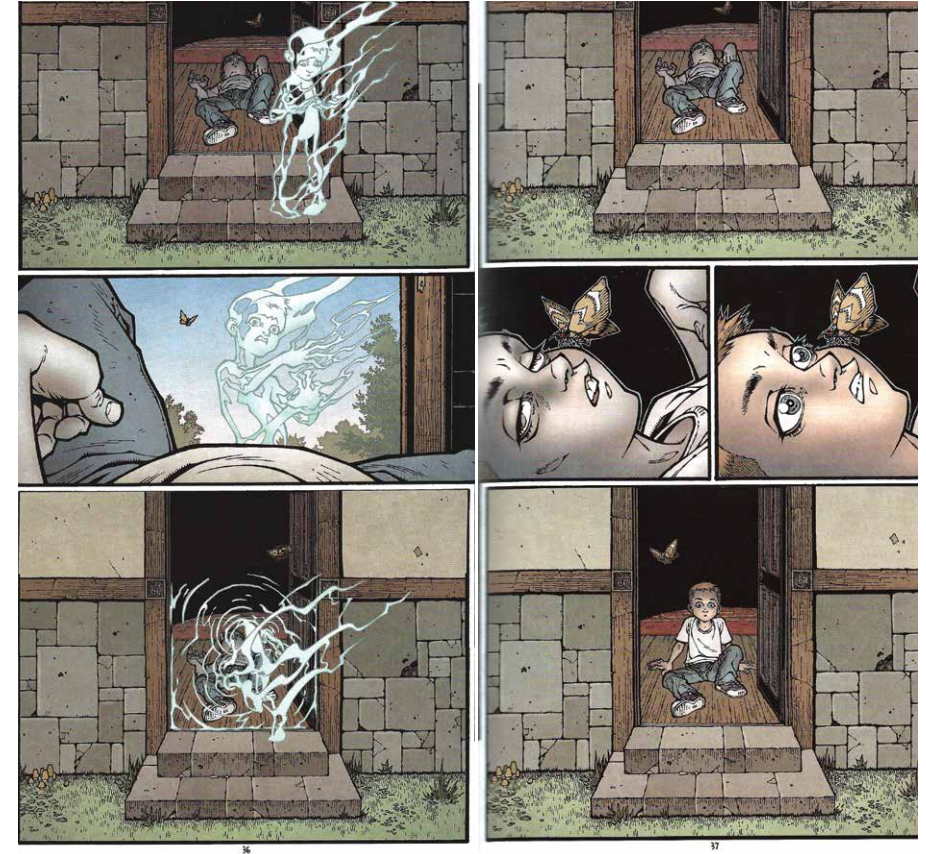

Seuraavalla sivulla esitettävässä kohtauksessa kuolema näyttätty symbolisemmin kun perheen kuopus kokee kuoleman hetkellisesti, jolloin hänen sielunsa irtaantuu "haamuna" ruumista hänen kuljettuaan kartanosta löytyvän oven läpi. Vanhemmat lukijat pystyvät opitulla tiedollaan päättämään mitä kohtauksessa tapahtuu. Katsoja voi tulkita kuvassa esiintyvän henkilön palaavan takaisin eloon kun väri palaa kasvoille.

Locke & Key on piirtotyyliltään hyvin yksityiskohtainen sarjakuvaksi. Henkilöhahmot ovat realistisesti kuvattua ympäristöä pelkistetympiä. Lasten kuvakirjoista tuttuja, kirkkaita, iloisia ja elinvoimaisia värisävyjä ei nähdä, vaan murheel-

listä ja jännittävää tarinaa tehostaa murrettu ja sammunut värimaailma. Monivärisuus lisää yleensä kuvituksen esteettistä miellyttävyyttä (Hatva 1993). Kun tämä puuttuu tärkeämmäksi tekijäksi nousee kuvan ilmaisutekniikka. Kalpeaksi jätetty värit korostaa taidokasta tussausjälkeä, jota on tarinassa paikoitellen käytetty hyvin vahvasti lisäämään synkkyyttä ja dramaattisuutta. Tämä on hyvin yleinen ja käytetty keino vastaavia aiheita käsittelevissä sarjakuvissa ja muissa aikuisille suunnatuissa kuvateoksissa. Konseptini ei ole tässä poikkeus. Seuraavaan osioon olen koonnut muutaman esimerkin aikuisten varsinaisista kuvakirjoista.

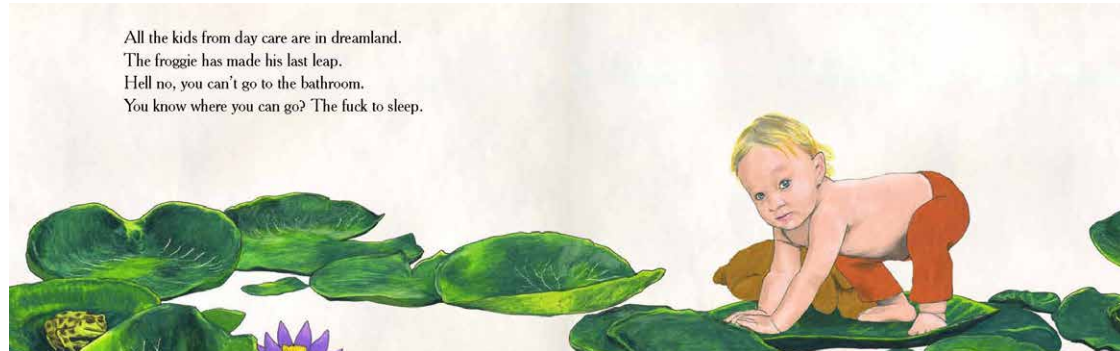
Brian Azzarellon kirjoittama ja Lee Bermejon piirtämä Joker käyttää visualisoimiseen samoja tehokeinoja mitä nähdään Locke & Keyssä. (Azzarello, Brian, Joker)

Bode Locke astuu Keyhousen aaveoven läpi. (Hill, Joe, Locke & Key- Welcome To Lovecraft)

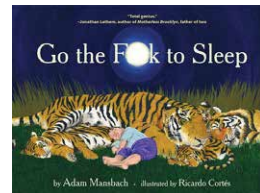
2.2 Aikuisten kuvakirjoja

Adam Mansbach - Go the Fuck to Sleep

Adam Mansbachin kirjoittamassa ja Ricardo Cortesin kuvittamassa Go the Fuck to Sleep -kirjassa kerrotaan aikuisen turhautumisesta yrittäessä saada lasta nukahtamaan. Kirja parodioi perinteisiä lasten unisatuja. Kirja saavutti ensimmäisen sijan Amazon-kirjakaupan bestseller-listalla, jo kuukausi ennen julkaisemistaan. Tekijät itse kuvailevat kirjaa sanoin ”lastenkirja aikuisille”. Kuvitusten puolesta se ehkä menisikin lastenkirjasta. Maalauksellisissa kuvituksissa kuvataan lapsia unimaailmoissa. Toivottavaa kuitenkin on, että lapsi ei vielä osaa lukea:

”The tiger reclines in the simmering jungle.
The sparrow has silenced her cheep.
Fuck your stuffed bear, I'm not getting you shit.
Close your eyes. Cut the crap. Sleep.”

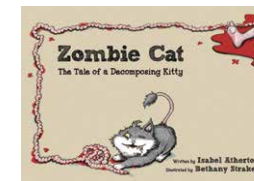

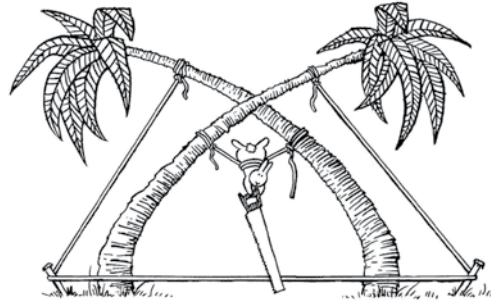
Gone was his lustrous coat and gleaming white teeth. Instead, the new Tiddles was ratty, mangy, and well, quite honestly, falling apart. He was on his last legs, except his last legs had expired hours ago

Isabel Atherton - Zombie Cat: The Tale of a Decomposing Kitty

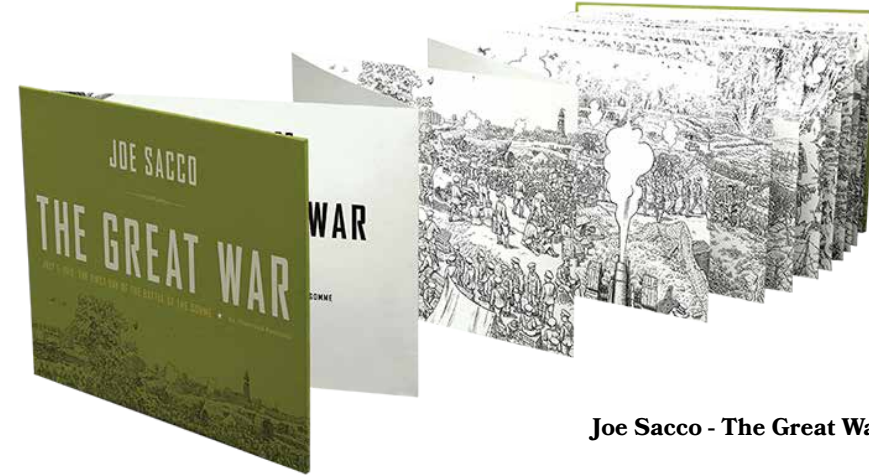
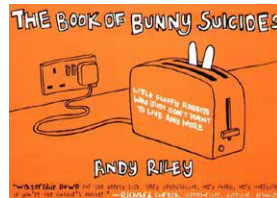
Zombie Cat: The Tale of a Decomposing Kitty on kertomus Tiddles-kissasta, joka muuttuu zombiksi hiiren puraisusta. Tiddles kokee rajun muodonmuutoksen muuttuessaan eläväksi raadoksi, jonka sisälmykset roikkuvat ulkona ja raajatkin ovat vähällä irrota. Vaikka Bethany Strakerin tekemiä kuvituksia voitaisiin sanoa raaoksikin, on Tiddlesin piirteet esitetty raatoudesta huolimatta sympaattisina mikä tuo kirjaan huumoria.

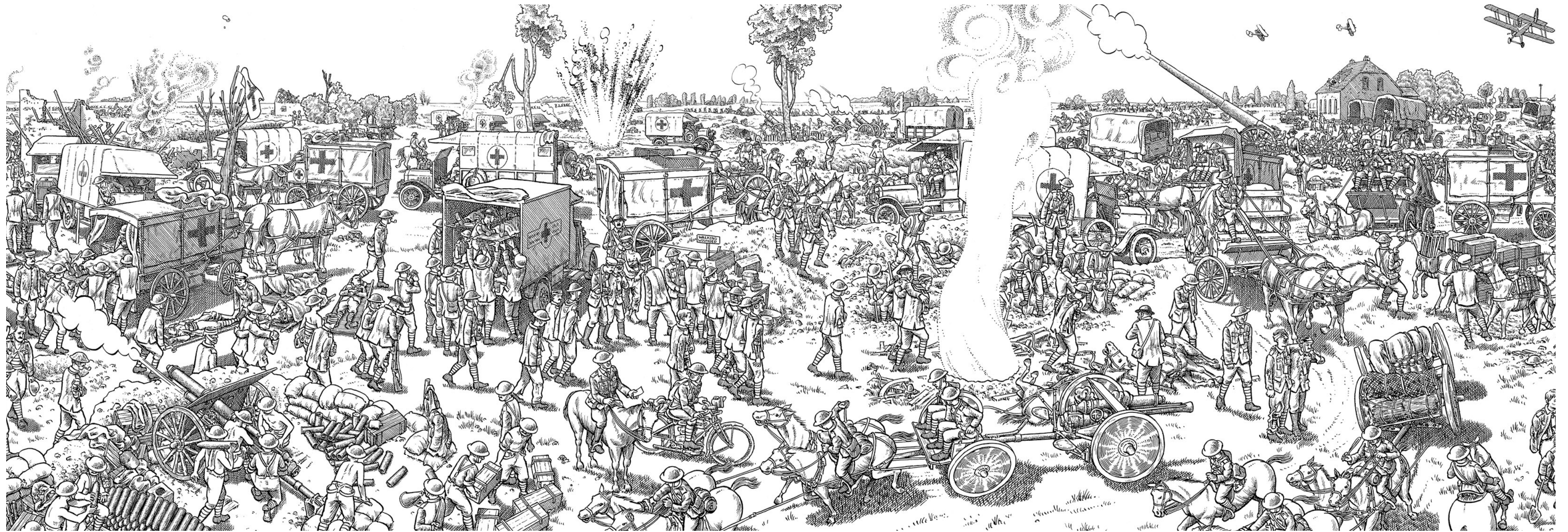
Andy Riley - The Book Of Bunny Suicides

Englantilaisen kirjailijan ja sarjakuvapiirtäjän Andy Rileyn *The Book Of Bunny Suicides* kutkuttaa nauruhermoja. Mustalla huumorilla katettu kirja näyttää pupujen esittämänä kaikki mahdolliset ja mahdottomat tavat itsemurhiin. Menestyneet itsemurhapuput ovat saaneet jo useita jatko-osia.

Joe Sacco - The Great War

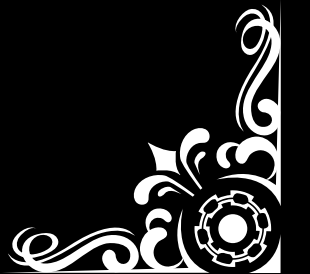
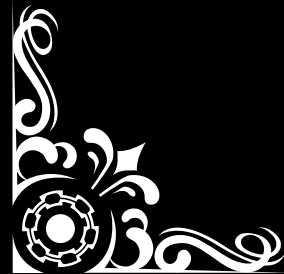
Joe Sacco on maltalainen sarjakuva-artisti ja toimittaja. Sacco on tullut tunnetuksi sotaa käsittelevistä reportaasisarjakuvista. Tässä hädintuskin aukaistuna asuntoon mahtuvassa panoraamakuvitusteoksessa Sacco kuvaa ensimmäistä maailmansotaa, vuonna 1916 tapahtunutta Sommen taistelua. Kirjan mukana tulee erillinen lehtinen, jossa on johdatus aiheeseen. Muuten itse teos koostuu pelkästä yhdestä isosta kuvasta, josta riittää tutkittavaa lähes kuukaudeksi.

Osa Joe Saccon panoraamakuvituksesta The Great War -kirjasta. (Sacco, Joe, The Great War)

3. Kirjakonseptin suunnittelu

3.1 Esikuvat

Kuten piirtämisestä, olin lapsena hyvin kiinnostunut myös kauhusta, ylikuonnollisesta, kummituksista ja humanoideista. Pidin paljon itseni sekä lapsuuden ystäväni pelottelusta ja kävin usein kirjastossa hamuamassa lapsille ja nuorille suunnattuja kummitustarinoita, joista osassa oli varsin mielikuvitusta ruokkivia ja raakojakin kuvituksia. Selailin suurella mielenkiinnolla myös isäni isoäidin Raamattua, jonka kuvitukset olivat ranskalaisen taitelija ja kuvittaja Gustave Dorén (1832-1883) käsialaa. Kuvat olivat todella mieleenpainuvia ja kiinnostavaa katsottavaa, vaikka en ihan tarkkaan ymmärtänytään tuolloin mistä niissä oli kyse. Niillä on kuitenkin ollut merkityksensä aikuisikäni kiinnostuksen kohteisiin ja piirustusaiheisiin.

Kuvan voimaa ihmisten pelotteluun ja mielen järkyttämiseen on tietoisesti hyödynnetty jo useampi vuosisata. Keskiajalla peloteltiin lukutaidotonta kansaa. Muun muassa kirkot näyttivät kuvituksia Helvetin kadotuksesta (Ahjopalo-Nieminen 1999) ja teloitusmenetelmiä oli kuvitettu, jotta ihmiset eivät itse uskaltaisi sortua rikkeisiin (Helena Miettinen 2009). 1800-luvulla taas lapsia kasvatettiin pelon avulla. Erittäin hyvä esimerkki on saksalaisen lääkärin Heinrich Hoffmannin

Daavid näyttää Goljatin pään. (Doré, Gustave, Vanha testamentti)

(1809-1894) vuonna 1845 luoma Jörö-Jukka, joka onnistui ulkonäöllään pelottelemaan minuakin.

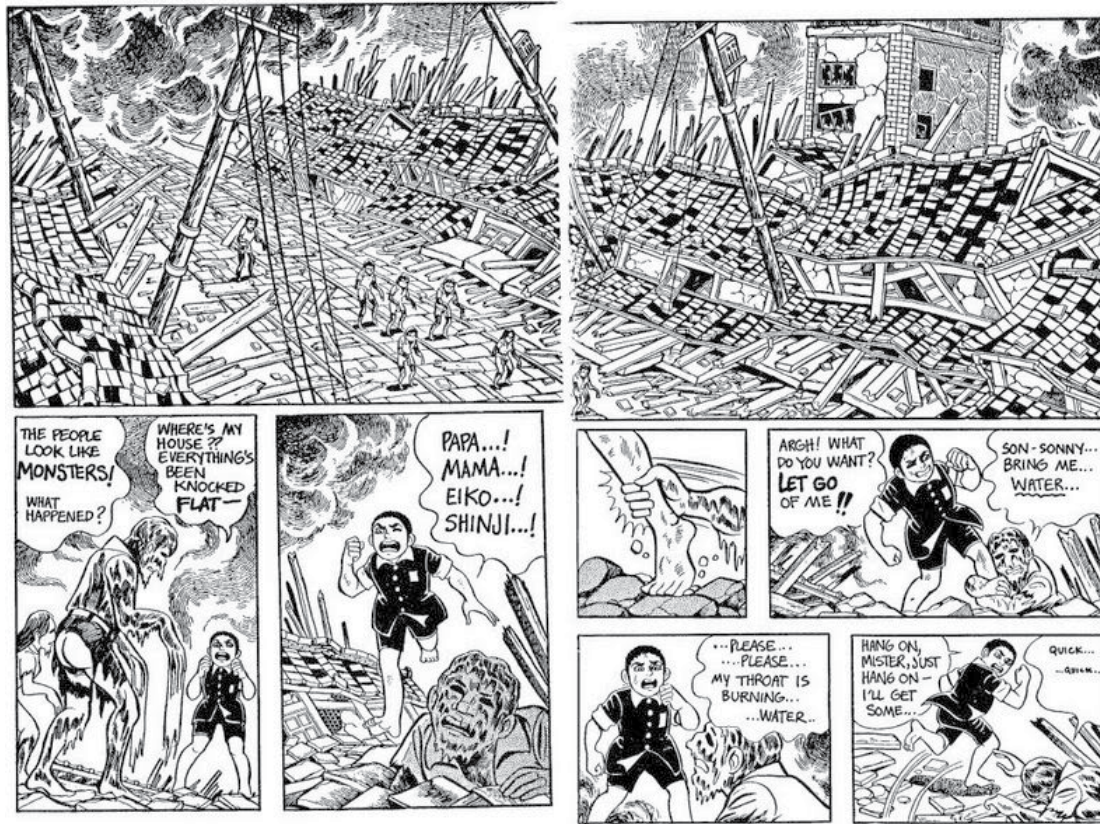
Jotkut lapsuudessani kiehtoneet asiat ovat säilyneet aikuisikään. Olen vain ymmärtämisen ja oikean tiedon myötä muuttunut skeptiseksi ja nykyään ”herkuttelen” jännityksellä ja kauhulla höystetyillä elokuvilla ja videopeleillä. Usein

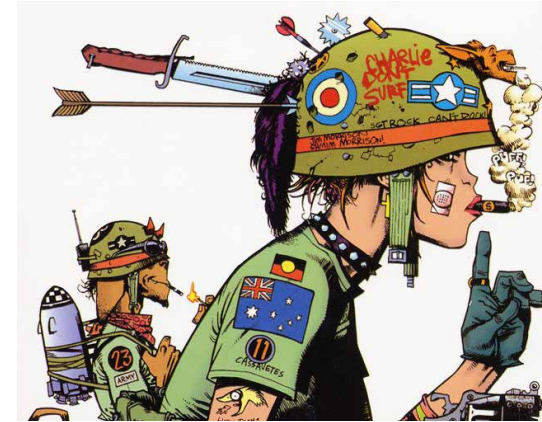
Ulkonäöllään minuakin puistattanut Jörö-Jukka. (Hoffmann, Heinrich, Jörö-Jukka eli iloisia juttuja ja hullunkurisia kuvia)

niissä ilmenee väkivaltaa ja jo mainittuja raakoja kuvia, vaikka se ei ole koskaan ollut kriteerinä valitessani elokuvaa katsottavaksi tai peliä pelattavaksi. Mutta joku kärsimyksen kuvauksissa minua kiinnostaa edelleen.

Kirjassa Väkivallan lumo, Helsingin yliopiston elokuva- ja televisiotutkimuksen professori Henry Bacon kirjoittaa elokuvissa esiintyvistä väkivallasta näin: ”Kun tiedämme seuraavamme kuvitteellista väkivaltaa – vaikka tositapahtumiin perustuvaa kuten elokuvan Syytetty tapauksessa – voimme antautua kiusaamisen, alistamisen ja nöyryyttämisen katselemisen tarjoamalle kielletylle nautinnolle. Tarinaelokuvassa kellekään ei olla todella tekemässä pahaa. Meidän ei tarvitse olla huolissamme todellisista, haavoittuvista ihmisistä. Oma rohkeutemme ja moraalimme eivät ole koetuksella, meidän ei tarvitse emmekä voi puuttua asiaan. Päinvastoin: voimme helposti asettua varsin tyydyttävään moraalisen auktoriteetin asemaan paheksuessamme väkivaltaisista tekoja” (Bacon 2010). Mielestäni tämä kiteyttää hyvin omatkin ajatukseni siitä miten koen vastaavat kuvituksissakin.

Paljasjalka-Gen etsii perhettään atomipommituksen jälkeisestä Hiroshimasta. Kirjoittaja ja piirtäjä Nakazawa oli itse yksi Hiroshiman selviytyjistä ja sarjakuva perustuu hänen kokemuksiinsa. Sarjakuvasta tehdyt animaatioelokuvat ovat vielä kauhistuttavampia. (Nakazawa, Keiji, Barefoot Gen)

Piirustustyylini on ottanut paljon vaikutteita populaarikulttuurista. Yksi ensimmäisistä kuvittajista tai taiteilijoista, jota muistan jo peruskouluaiikoina suosineeni oli englantilainen sarjakuvapiirtäjä Jamie Hewlett. Hewlett tunnetaan Tank Girl sarjakuvasta ja fiktiivisen bändin, Gorillazin, hahmojen luomisesta. Hewletin omaperäinen kuvitustyyli innosti ja hänen luomat hahmonsä ovat persoonallisia vaatetusten yksityiskohtia myöten. Toinen paljon ihailemani kuvittaja oli suomalainen Ville Pirinen. Pirinen tuli tutuksi YUP-yhtyeen levyjen kansikuvittajana. Jokin viehätti minua Pirisen groteskissa tyylissä ja vahvoissa valöörikontrasteissa.

Tank Girl (Hewlett, Jamie) ja kuvitus Mokoma-yhtyeelle. (Pirinen, Ville)

Tänä päivänä monet ihailemani artistit ovat ansiokkaita lehtikuvittajia. Yksi heistä on Puerto Ricossa syntynyt, mutta nykyään yhdysvaltalainen Goni Montes. Goni kertoo itse tekevänsä pääsääntöisesti kaikki kuvitustyönsä lehtiasiakkaille, mutta välissä hän on ehtinyt tekemään fantasia- ja scifikuvituksia esimerkiksi kirjojen kansiin. Eritoten ihailen Gonin kuvituksissa sitä miten hän pystyy digitaalisesti tuottamaan mielestäni hyvinkin orgaanisen näköistä piirrosviivaa. Lehtikuvitukset ovat oivaltavia symboliikan käytöllään.

Pirates on the Copyright Ocean ja In Martyrium. (Montes, Goni, Euroman Magazine)

Tomer Hanuka on palkittu israelilainen kuvittaja, joka vaikuttaa nykyään New Yorkissa. Hanuka on Gonin tavoin tehnyt paljon kuvituksia lehtiin sekä kansikuvia kirjoihin, musiikkialbumeihin ja sarjakuviin.

Kuvituksia The Divine sarjasta. (Hanuka, Tomer, The Divine. Viitattu 24.2.2014)

Michael Cho on torontolainen kuvittaja. Lehti- ja kansikuvituksia tehnyt hänkin. Chon kuvituksissa minua miellyttävät väripintojen käyttö sekä valo- ja varjokontrastit.

Kuvitus Calgary Comic Expon taidekirjaan ja kuvitus University of Toronto Alumni magazineen. (Cho, Michael)

3.2 Aiheen & Visuaalisen tyylin valinta

Selvittääkseni ja pohjustaakseni ajatuksia valitsemani kuvakirjan aiheen ja kuvitusten takana otin luettavakseni Brian Arthurin kirjan teknologian luonteesta. Syy siihen miksi suhtaudun teknologiaan niin kriittisesti perustuu eräänlaiseen ahdistustilaan siitä, että ihminen tulisi vieraantumaan luonnosta, jonka itse koen kovin tutuksi ja turvalliseksi. Ihmislaji on kuitenkin ollut luontoon sidoksissa kolme miljoonaa vuotta. 1900-luvulta lähtien teknologia on ollut kiihtyvässä murrosvaiheessa, jossa se pyrkii olemaan jotain luonnollista tai syrjäyttämään sen kokonaan (Arthur, W. Brian 2009). Tästä esimerkkinä geenitutkimukset, kehoon lääketieteellisissä tarkoituksissa asennetut laitteet, plastiikkakirurgia ja tekoäly.

Teknologia perustuu ilmiöihin ja sen hyödyntämiin vaikutuksiin (Arthur, W. Brian 2009). Nuori ihmislaji huomasi vahingossa, että kahta puupalaa hankaamalla palat kuumenevat ja niiden avulla voi sytyttää tulen. Nykymaailmassa tällaisia vahinkoja ei enää tapahdu, eikä pelkkä arkijärki riitä selvittämään syvemmällä olevia ilmiöitä, vaan niihin tarvitaan moderneja teknologioita. Vaikka uuden teknologian kehitysvaiheissa tarvitaan ihmistä on se silti autopoieettista, eli itseluovaa.

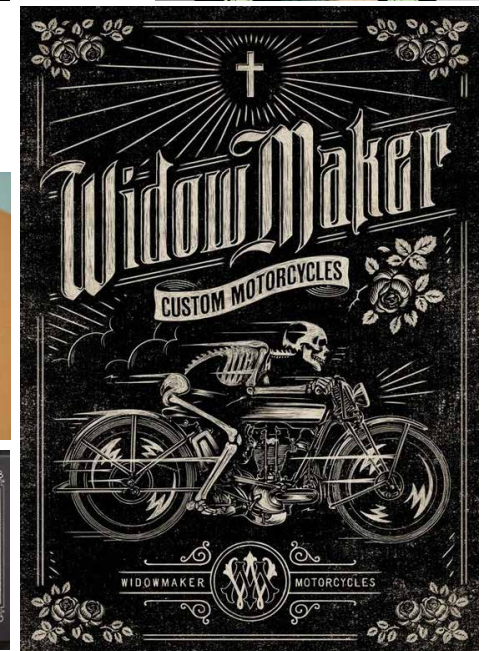
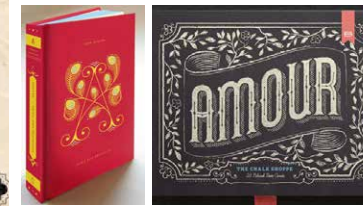
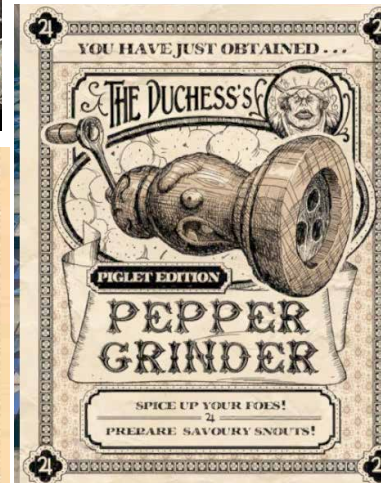
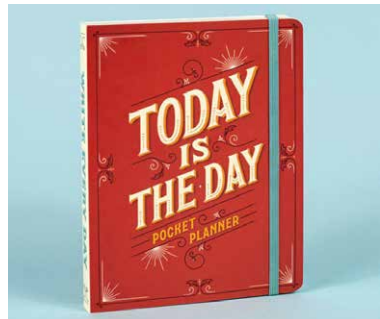
Se koostuu osasista, jotka ovat teknologioita jo itsessään. Osasia yhdistelemällä teknologian evoluutio kehittyi. Ihmisiä arvoluttaa myös tämän itseluomisen seuraukset, sillä jossakin vaiheessa rajan on tultava vastaan (Arthur, W. Brian 2009).

Rajasin ihan alkuperäisen kirjakonsepti-idean kaikista ihmiskuntaa koskettavista katastrofeista siis jo tapahtuneisiin kulkuneuvo-onnettomuuksiin. Kirjakonseptin kuvituksissa on yhdistetty teknologia ja luonto, sekä ihmisen henkinen puoli, joka ilmenee kuvissa surrealistisin elementein.

Aihevalinnan selkeydyttyä alkoi kirjakonseptin visuaalisen puolen suunnittelu. Kirjan visuaalisen ilmeen suunnan olin oikeastaan jo päättänyt suurimmalti osin ennen aiheen päättämistä ollessani kiinnostunut 1800-luvun mainossuunnittelusta.

Olennainen työkalu graafiselle suunnittelijalle projektin alkuvaiheissa on moodboard eli miellekartta. Se voi sisältää kuvia, tai tekstiä tai molempia tekijästään riippuen. Suunnittelijoilla se koostuu useimmiten kuvista, joiden tarkoitus on ohjata, selkeyttää työn visuaalista tyyliä ja kokonaiskuvaa. Tässä kuvamateriaalia, mitä olen kerännyt kirjakonseptin ideointia varten.

Pinterest on sosiaalinen kuvien ja linkkien jakopalvelu. Siitä on tullut minulle tärkeä työkalu, jonne arkistoin lähes kaiken, minkä vain koen inspiroivaksi tulevia projekteja varten. (Viitattu 24.4.2014)

3.3 Kannen & Logon suunnittelu

”Älä tuomitse kirjaa kansien perusteella”, kuuluu vanha sanonta. Graafiset suunnittelijat valehtelevat ja heidän suunnittemiensa kirjan kansien on tarkoituskin antaa lukijalle väärää olettamuksia sisällöstä.” (Bolhöfer 2010)

Kuitenkin kun näemme kannet parhaimmillaan miksi emme luottaisi niiden johdattelevan yhtä kiinnostavan sisällön äärelle? Kansi toimii ikään kuin porttina julkaisulle. Mitä yhtenäisempi se on sisällön kanssa, sitä menestyneempi siitä tulee. Kaupoissa myytävissä julkaisuissa juuri kansi on se mikä ensimmäiseksi herättää huomiomme. Halusin kirjakonseptin kansien olevan houkutteleva, mutta ei kuitenkaan liiaksi sisältöä paljastava. Kannen ei ole tarkoitus toimia kirjan huippuna, jos ajatellaan kirjan alusta loppuun menevää punaista juonen lankaa. Kannen on tarkoitus olla se koukuttava kertomuksen alku.

Kantta suunnitellessani minun ei tarvinnut edes harkita pehmeän ja kovan kannen välillä. Koska kirja on tavallaan myös kuvituksia esittelevä taidekirja, ei sen ole syytä olla kevyt, helposti mukana menevä tai mahdollisimman halpa, se hankitaan kirjahyllyyn varta vasten keräilyä varten. Valitsin siis kovakantisen. Omaan myös jotain

henkilökohtaista pehmeäkantisia kirjoja kohtaan, enkä mielelläni osta sellaisia kirjahyllyyni ellei tosiaankaan ole muuta vaihtoehtoa saatavilla. En näe esimerkiksi romaanin lukemista digitaalisessa muodossa sen parempana vaihtoehtona. Pehmeistä kansista en pidä siksi, koska ne kestävät käyttöä ja aikaa huonommin.

Kirjakonseptin kannessa näkyy kirjan nimi, jonka suunnittelussa inspiraationlähteinä toimi 1800-luvun mainostypografia. Tein kuitenkin logosta vähäeleisemmän ja muiden visuaalisten elementtien kanssa yhteensopivamman.

Kirjan logoa varten etsimiäni inspiraatiokuvia.

Lähestyn käsin tehtyjä kirjasimia samalla tavalla kuin kuvitusta. Ensin teen pieniä luonnoksia, joissa kokeilen laittaa kirjan nimen sanoja johonkin tiiviiseen muotoon tai kompositioon.

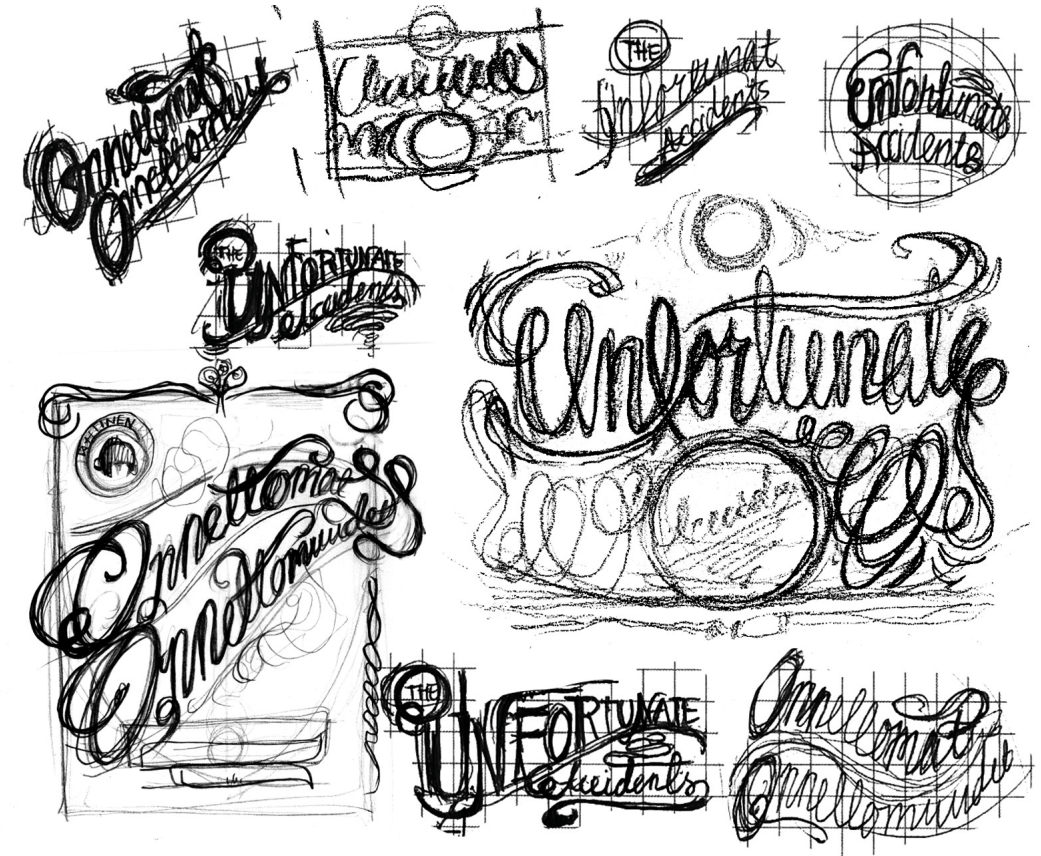
Konseptin logo oli ensimmäinen visuaalinen elementti, mitä kirjaan suunnittelin. Ensimmäisiä luonnoksia tehdessäni kirjan sisällön oli määrä olla suomenkielinen. Turhauhin kuitenkin siitä, että en saanut kahta suhteellisen pitkää suomenkielistä sanaa muotoutumaan tarpeeksi miellyttävästi. Päätin vaihtaa kirjan tekstiosuudet englanninkieleen, mikä antoi enemmän mahdollisuuksia leikkittelyyn logon kanssa, josta tuli nyt "the" artikkelin myötä kolmiasanainen.

Löydettyäni voittajan luonnosten joukosta, otin käyttöni skissipaperia, jonka läpinäkyvyyden takia logo on helppo siistiä ja pystyn vielä muokkaamaan logoa, jos jokin ei toimi. Skannasin skissipaperilla olevan logon ja skannauksen jälkeen toin luonnoksen päälle piirrettäväksi Illustrator-ohjelmaan, jolla voidaan tuottaa vektorigrafiikkaa. Vektorigrafiikalla tarkoitetaan grafiikkaa, joka ei yleisimmän bittikarttagrafiikan tavoin kärsi kuvan suurentamisesta, vaan jota voidaan skaalata loputtomiin ja kuvan tarkkuus pysyy silti samana. Useimmiten logot, oli kyse kirjasta tai yri-

tyksestä, toteutetaan vektorigrafiikkana. Yleisesti ottaen suunnittelija ei koskaan voi olla liian varma kuinka isossa koossa asiakas saattaa tulevaisuudessa logoaan tarvita. Toki on myös poikkeuksia, koska Illustratorillakin on rajoitteensa. Bittikartatiedostosta täytyy vain tehdä riittävän suuri resoluutioltaan.

Syy miksi en laittanut kanteen kuvaa suoraan musteella piirtämästäni logosta oli se, että piirsin sen melko pieneen kokoon. Näin se oli minulle nopeampaa ja helpompaa. Skannauksen jäljiltä minun olisi vielä pitänyt siistiä logoa Photoshopissa reunojen nuhrisuuden takia.

Illustratorissa piirsin luonnoksen päälle käyttäen työkaluvalikosta löytyvää pen toolia. Pen toolilla piirretään tekemällä polkuja erinäisten pisteiden, anchor pointtien välille. Anchor pointtien voi määrittää olevan kulmikkaita tai pehmeitä. Tässä tapauksessa käytin pehmeästi kaartuvia anchor pointteja ja niin vähän kuin on mahdollista, mikä takaa sulavalta näyttävän lopputuloksen. Työvaiheena tämä on melkoisen hidas, mutta lopputuloksen miellyttävyyden takaamiseksi kannattaa nähdä vaivaa.

Kirjakonseptin logoluonnoksia erinäisistä luonnoskirjoistani.

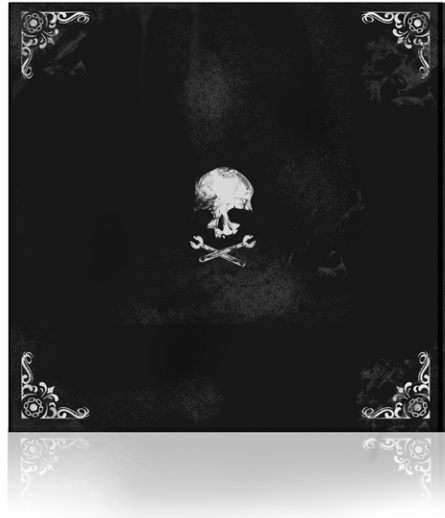
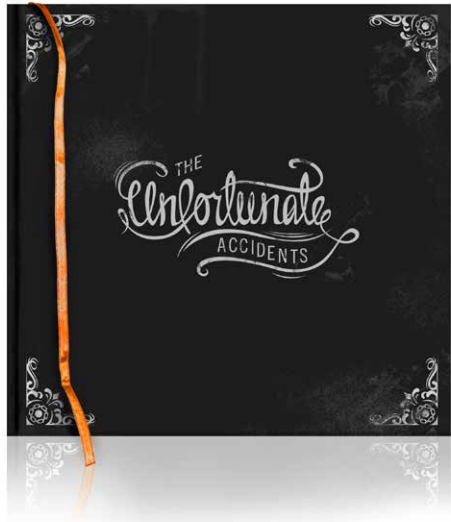
Logon yhteydessä käytän myös Trade Gothic -fonttia. Trade Gothic ei kuitenkaan ole peräisin 1800-luvun puolelta vaan sen ensimmäiset leikkaukset on luonut Jackson Burke vuonna 1948. Fonttia on käytetty paljon esimerkiksi mainoksissa ja mielestäni sen visuaalisuus vastaa hyvin inspiraatiokuvieni groteskeja tekstiosuuksia.

Skissausvaihe sekä kuvakaappauksia logon kanssa työskentelystä Illustratorin pen toolilla.

Valmis logo.

Kansissa käytin myös ornamenteja, joista kerron lisää taiton ja typografian yhteydessä. Takakan-teen tein vinjettikuvituksen pääkallosta ja jako-avaimista. Kirjasta ei tulisi kovin paksu, joten katsoin parhaaksi jättää sen selän tyhjäksi. Jos toteuttaisin kirjan fyysisesti valitsisin kannen elementteihin hopeisen folioinnin, mikä toisi kansiin lisää koristeellisuutta ja nostaa niiden huomioarvoa. Muuten päällyspaperi olisi mattapintainen.

Kirjan etu- ja takakansi. Kannot on viimeistelty Photoshopissa, jossa hyödynsin valokuvatekstuureja luomaan kulu-
nutta tunnelmaa. Konseptissa olisi oranssi kirjanmerkkinauha ja sivujen reunat olisi värjätty.

3.4 Esilehti

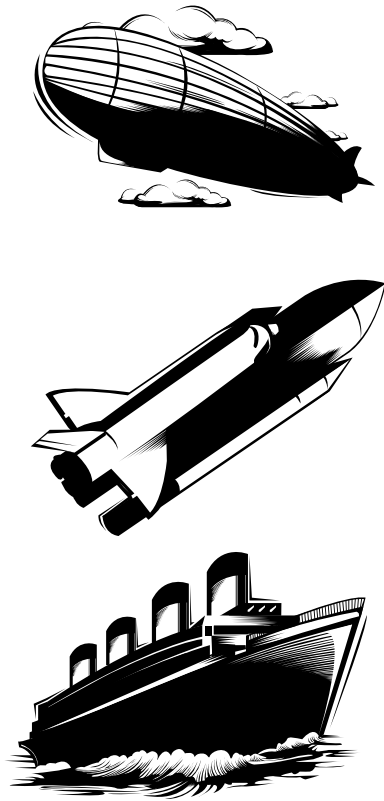
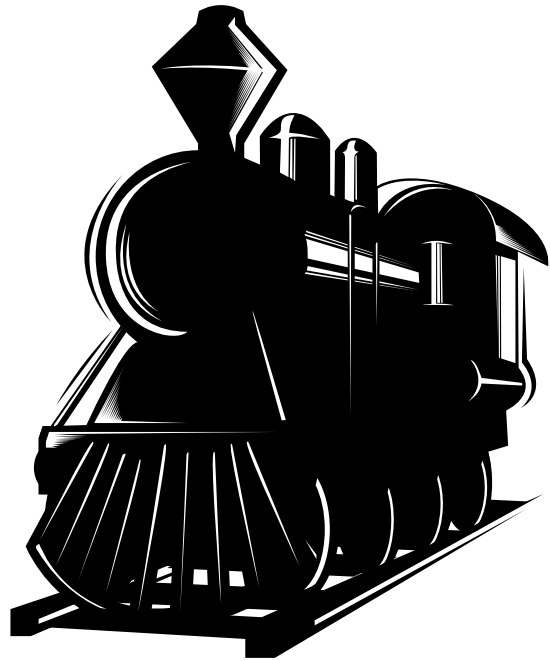
Kaikissa kovakantisissa kirjoissa on esi-
lehti. Esilehteä käytetään muun muassa
peittämään kansien pahvi. Esilehteekin
voidaan painaa, mikä saattaa tuoda kiinnostavan
lisän kirjan visuaaliseen kokonaisuuteen. Täytyy
aina kuitenkin ottaa huomioon kirjan ilme, jota
painetun esilehden tulisi tukea. Minä koen kirjan
ostajana saavani aina jotain lisää kun näen, että
esilehdenkin suunnitteluun on nähty vaivaa.

Tein kirjakonseptiin patternin esilehteen kirjan
sivuilla käytettävistä vinjettikuvista, joissa näkyvät
risteilijä, höyryveturi, ilmalaiva ja avaruussukkula.
Kuvien aiheet tulevat suoraan konseptissa olevista
onnettomuusaiheista: Titanicista, Biharin junatur-
masta, Hindenburgista ja Columbiasta. Junatur-
massa ei ollut höyryjunaa. Ajattelin sen kuitenkin
olevan ikonisempi ja sopivampi konseptiin.

Kuvitukset on toteutettu Illustratorissa ja
hyödynsin niitä tehdessä useampia referenssiku-
via. Patternin teossa käytin Illustratorissa varta
vasten patternien suunnitteluun tarkoitettua,
object -valikosta löytyvää pattern-työkalua. Tällä
voidaan monistaa tietyt valitut objektit. Tämän
jälkeen vein patternin Photoshopiin lisätäkseni va-
lokuvapinnasta muokkaamaani kulunutta pintaa.
Valokuvatekstuurien käytöstä kerron tarkemmin
kuvitusosiossa.

Lastenkirja Knight nightin esilehti. (Davey, Owen, Knight night)

Illustratorissa tehtyjä vinjettikuvia.

Esilehden patterni.

3.5 Taitto & Typografia

Ennen taiton tarkempaa suunnittelua ja typografisia valintoja täytyy suunnitella gridi sekä kirjan rakenne: mistä osioista se koostuu ja millainen sen rytmitys tulee olemaan. Rytmityksellä tarkoitin sitä millä tavalla katsoja tai lukija kokee kirjan ja miten sisällön eri osaset jaottuvat sivuille.

Halusin kirjakonseptin olevan melankolisen tyylikäs. Päädyin suunnittelemaan kirjan rakenteen selkeäksi ja samaa kaavaa noudattavaksi, minimalistisella ja vähäeleisellä taitolla, mikä myös muistuttaisi ulkonäöltään enemmän 1800-luvun painojulkaisuja. Mielestäni taittoa tukee kirjakonseptiin valitsemani neliöformaatti, missä kaikki sivut ovat yhtä pitkiä. Elementtien sommittelun osalta neliö on pintana kaikista neutraalein ja tasapainoisin. Neliöformaatti ei painokustannusten ohella ole kuitenkaan se edullisin, koska koko ei ole painojulkaisuissa kovin tavanomainen. Nyt minun ei kuitenkaan tarvinnut takertua budjettikysymyksiin. Painokustannuksiin vaikuttaa muun muassa se miten kirjan sivut mahtuvat painoarville.

Kirjan mitoiksi valitsin 180 x 180 mm, joka ei olisi liian suuri, eikä myöskään liian pieni, jotta itse kuvat eivät menettäisi hohtoaan.

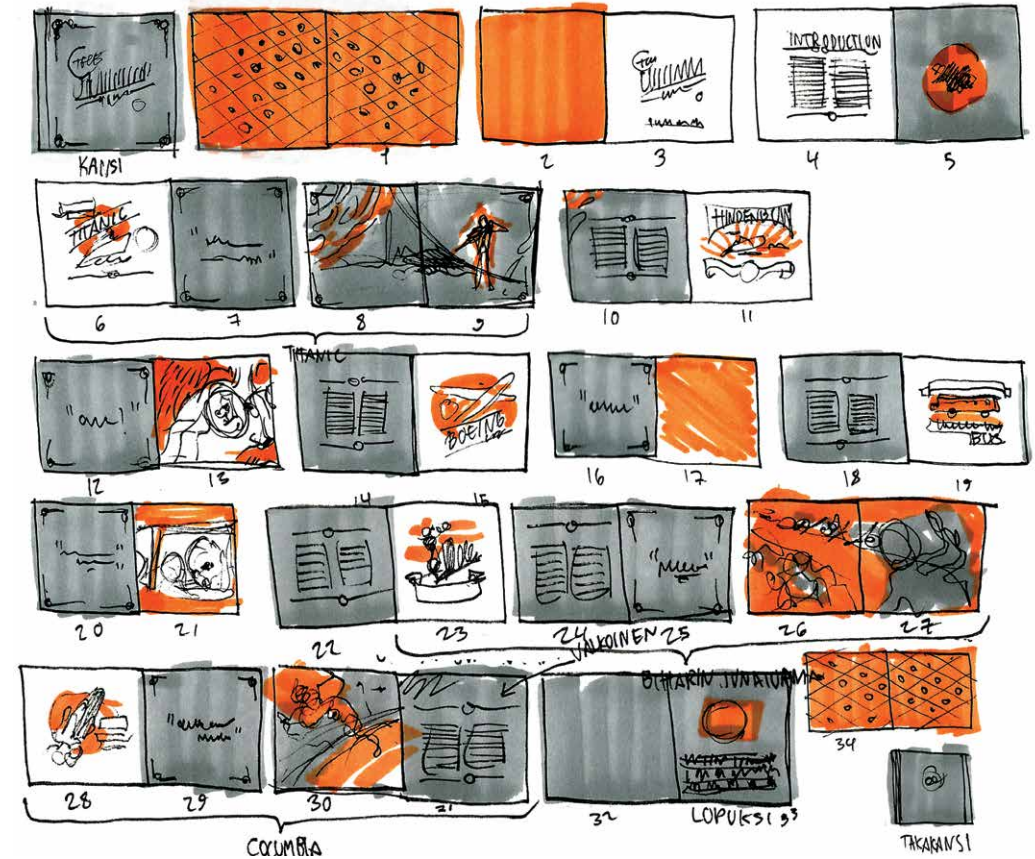
Kirja etenee loogisessa järjestyksessä onnettomuuksien tapahtuma-ajankohdan mukaan. Ennen tapahtumahetkeä tai sen jälkeistä kuvaavaa kuvitusta on aiheeseen johdatteleva vinjettikuvan tapainen kuvitus. Sen jälkeen tulee sivu, joka esittää ”kuuluisan viimeisen lausahduksen”, jonka jälkeen tulee kuvitus. Kuvitusta seuraa infoteksti.

Enimmäkseen onnettomuuskuvitukset ovat yhdellä sivulla, mutta mukana on kaksi kokoaukeaman kuvitusta, jotka tuovat muuten tasaiseen etenemiseen ”huippukohtia” ja kontrastia.

Gridin ja scheman (rakenne) suunnittelu on mielestäni ajallisesti tehokkaampaa käsintehtynä. Kun raakasunnittelun tekee tietokoneella uppoaa aikaa paljon helpommin pelkästään eri osien paikkojen vaihteluun.

Viereisellä sivulla on käsintehty suunnitelma kirjan taitosta. Tässä suunnitelmassa onnettomuuden infotekstisivu on vielä tummalla pohjalla. Päätin kuitenkin laittaa tekstin vaalealle pohjalle sen 8 pisteen koon takia, jotta se olisi helpommin luettavissa.

Typografia oli minulle opinnäytetyön haastavin ja jumittavin osuus, sillä olen enemmän kuviin ja kuvituksiin painottunut ihminen. Löydän sopivat tekstityypit eri projekteihin pienen tutkinnan

Käsintehty konseptin rakennesuunnitelma. Kirjan rytmitykseen vaikuttavat myös kuvitusten sommittelu. Rytmitykseen saadaan lisää mielenkiintoa kun pyritään vaihtelevaan perspektiivejä ja tuomalla joitakin asioita lähelle katsojaa, joitakin kauemmas.

jälkeen, mutta mikä tulee tekstin aseteluun ja hienosäätöön, minun tulisi kehittää vielä silmäni ja kärsivällisyyttäni. Itkosen Typografian käsikirjasta ja internetistä löysin kuitenkin hyviä perusvinkkejä siihen miten saadaan tekstistä helppolukuisempaa.

Halusin konseptin leipätekstin typografian noudattavan kirjan henkeä. 1800-luku oli antiikvojen aikaa. Pitkissä leipäteksteissä suositaan antiikvoja siksi, että ne ovat groteskeja helppolukuisempia. Antiikvoissa kirjainten muodot eroavat selkeästi toisistaan ja päätteet ohjaavat lukijan silmää riviltä riville (Pesonen 2007). Tutkinkin ensimmäisenä 1800-luvun tienoilla luotuja antiikvafontteja. Tunnetuimpia ovat esimerkiksi Bodoni, jonka suunnitteli italialainen Giambattista Bodoni (1740-1813) vuonna 1798 ja Didot, jonka loi ranskalainen Firmin Didot (1764-1836) vuonna 1784. Nämä molemmat olivat kuitenkin mielestäni liian hentoja konseptin muulle visuaaliselle ilmeelle. Olin myös suunnitellut käyttäväni konseptin fyysisessä olemuksessa huokoista päällystämätöntä paperia, missä nämä hennot tekstityypit toistuvat huonosti. Tätä varten tarvitaan muodoltaan vahvempi kirjaintyyppi (Pesonen 2007). Lisäksi olen mieltänyt Didotin vahvasti naistenlehtiin, joissa se

on erittäin käytetty.

1901 luotiin Bookman Old Style kirjaintyyppi Alexander Phemisterin toimesta. Muistan käyttäneeni Bookmania parissakin suunnittelutyössä opintojen yhteydessä ja siinä on jotain mikä henkilökohtaisesti miellyttää ja kiinnostuin kuullessani graafisen suunnittelun opettajalta, Christoffer Lekalta, että kyseisestä kirjaintyypistä on myös tehty uudempi versiointi, Bookmania, Mark Simonson Studion toimesta. Ihastuin erityisesti Bookmanian kirjaimista löytyviin koristeellisiin kirjainten päätteisiin, häntiin sekä ligatuureihin.

Bodoni Didot Bookman Bookmania

A E M & J

Esimerkit Bodonista, Didotista, Bookman Old Stylesta ja Bookmaniasta.

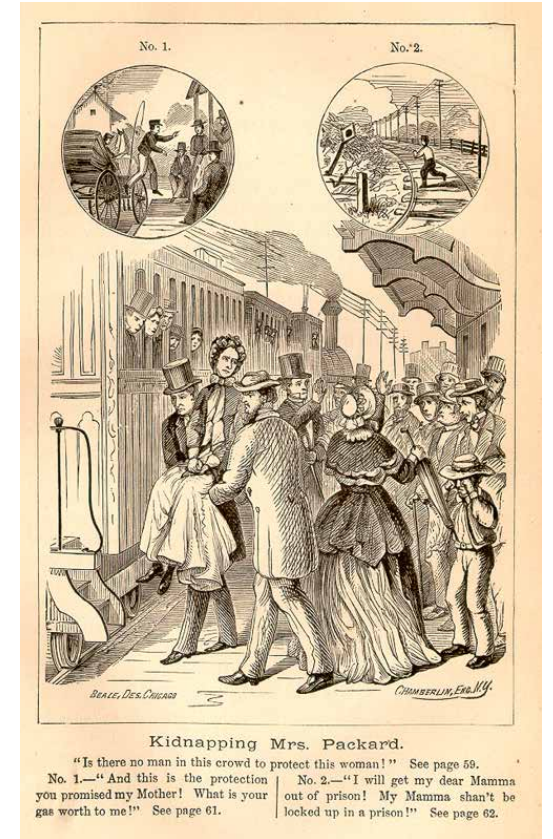

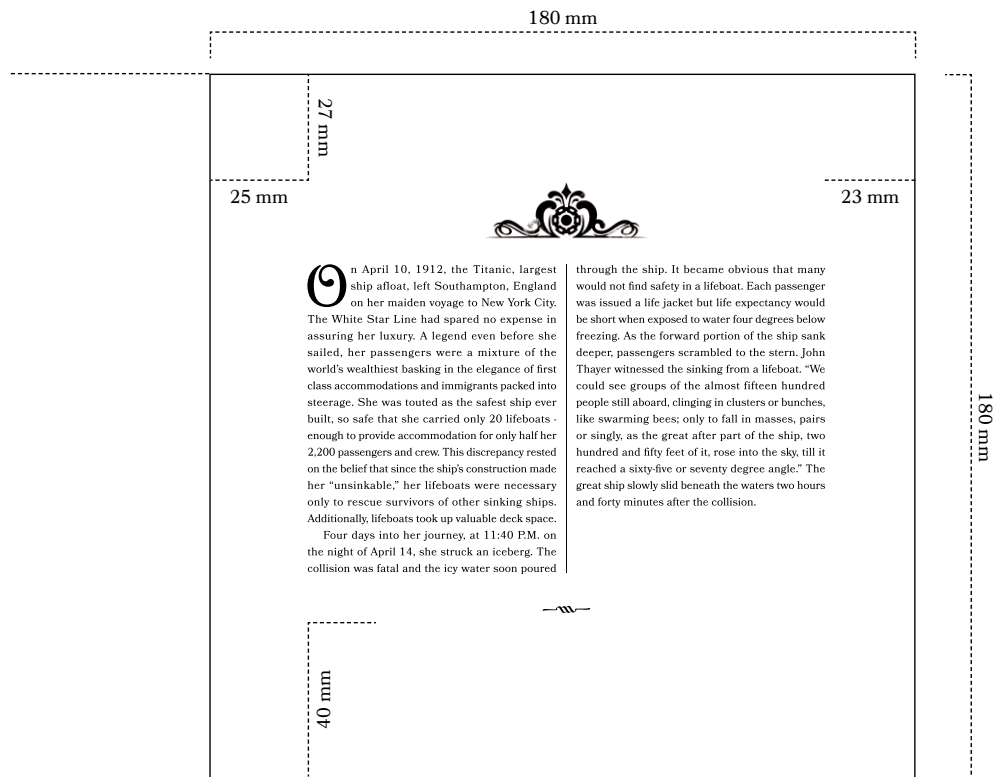
Sen kirjaimien viivat olivat tarpeeksi paksuja toimiakseen hyvin myös pienemmässä koossa ja koristeellisuus teki siitä hyvän vaihtoehdon anfangeille. Valitsin siis leipätekstin fontiksi Bookmanian regular-leikkauksen, jonka lisäksi hankin myös bold-leikkauksen anfangeja varten.

Pohtiessani millaisen palstoituksen tekisin leipätekstille, tutkin netistä löytyvää kuvamateriaalia 1800-luvulla tehdyistä julkaisuista ja niiden tekstinsijoittelusta. Tein havainnon, että useimmissa käytettiin vain yhtä palstaa, mutta silmäni pisti kuva Elizabeth Packardin kirjoittamasta *The Prisoner's Hidden Life* kirjasta, joka kertoo hänen kokemuksistaan mielisairaalassa vuodelta 1868. Tällä sivulla oli kaksi palstaa. Palstojen välissä käytettiin palstaviivaa, mikä herätti mielenkiintoni. Päätin soveltaa kahta palstaa ja palstaviivaa myös omaan konseptiini.

Palstan tasauksessa päädyin tasapalstaan, jonka viimeinen rivi jää vasemmalle. Tasapalsta on mielestäni harmoonisin ratkaisu. Tasapalstan taittaminen ei kuitenkaan ole helpoimmasta päästä. Mitä kapeampi palsta on, sitä vaikeampi on saada tasaisia tekstirivejä. Tällaiseen mahtuu vähän tavuja ja sanoja, joiden väliin jää hukattilaa, niin sanottuja reikiä InDesignin pakottaessa

Sivu *The Prisoner's Hidden Life* kirjasta vuodelta 1868. (Packard, Elizabeth, *The Prisoner's Hidden Life*)

Malli tekstisivun gridistä. Konsepttiin tulisi luonnonvalkoinen päällystämätön paperi.

tekstin tasapalstaan. Suomenkielessä tämä olisi vielä ongelmallisempaa, koska sanat ovat pitkiä ja nelikirjaimisia tavuja on paljon (Itkonen 2007). Palstaviiva tuo sivun asetteluun kiinnostavuutta ja ryhdistää tekstipalstoja.

Edeltävällä sivulla on malli kirjakonseptin tekstisivusta. Leipätekstille loin InDesign-ohjelmassa paragraph-tyylin, jonka tekstityyppinä toimii Bookmania regular, pistekoolla 8. Itkonen kirjoittaa kirjassaan, että leipätekstin pistekoon tulisi olla 9-12 pistettä (Itkonen 2007). Tätä pienemmät fontit menevät usein jo liian vaikealukuisiksi. Tähän seikkaan vaikuttaa kuitenkin myös fontin muoto. Muistan usein kuulleen koulussa puhetta siitä, miten graafikot pitävät pienestä tekstikoosta. En taida olla tässä poikkeus. Testitulosteiden jälkeen totesin leipätekstin mielestäni luettavaksi, vaikka se on yhden pisteen suositeltua pienempi. Jos kyseessä olisi pitkä romaani, valitsisin toisin. Tässä kirjassa tekstiosuuksia ei ole paljon, eivätkä ne ole kirjan pääasia, joten katselija tai lukija ei joudu rasittamaan silmiään liikaa. Riviväli on 9 pistettä, mikä erottaa rivit selkeästi toisistaan. Koska en ole kirjoittaja, teksti on lainattu työhön EyeWitness To History.com -sivustolta.

Jokaisen tekstiosion ensimmäisen kappaleen alussa olen käyttänyt upotettua anfangia lisäämään tekstin visuaalista kiinnostavuutta. Upotetulla anfangilla tarkoitetaan palstan sisällä olevaa kahden- tai useamman leipätekstirivin korkuista kirjainta, tässä tapauksessa kolmen rivin. An-fangeissa käytän Bookmanian bold-leikkausta ja ohjelman glyphs-valikosta löytyviä koristeellisia kirjaimia.

Sivunumeroita ja sisällysluetteloa ei konseptista löydy, koska mielestäni niille ei ollut perusteltua tarvetta. Sivuja kirjassa ei ole paljon, enkä usko miltään yksittäiseltä sivulta löytyvän jotain niin tärkeää tietoa, että lukija tai katsoja haluaisi heti hypätä sille sivulle. Kirja on selattavissa alusta loppuun ja siihen kuuluu oranssi kirjanmerkin nauha, jolla voi halutessaan merkata kiinnostavan kohdan.

Marginaalit ovat ajan julkaisujen mukaisesti isot. Jätin sisämarginan pari millia isommaksi kuin ulkomarginaalin, jotta mitään ei jäisi taitokseen piiloon ja jotta teksti kuitenkin näyttäisi sijoittuvan sivun keskikohtaan. Palstanväli on 5mm.

Tein konseptiin lisäksi nimiösivun, visuaalisesti mykkäelokuvista vaikutteita saaneen "kuuluisat viimeiset lausahdukset" -sivun ja aiheeseen johdattavan "otsikkosivun". Lausahdussivu tulisi aina ennen kuvitusta ja otsikkosivu aina uuden onnettomuusosion alkaessa. Otsikkosivussa käytin patternista tuttua vinjettikuvaa ja netistä Creative Market -nimiseltä sivustolta hankkimaani Vintage-nimisestä fonttipaketista löytyvää Holden-fonttia. Nimiösivulla on kirjan logo negatiivina sekä tekijän nimi.

Kaikenlaiset ornamentit olivat hyvin käytettyjä 1800-luvun julkaisuissa. Tein konseptia varten pari kappaletta, joita käytin pitkin kirjaa. Yritin

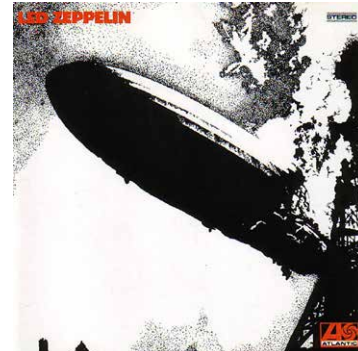
saada ornamentteihin samantapaista muotokieltä, mitä näemme Bookmanian kirjasinten koristeellisissa hännissä lisätäkseni yhtenäisyyttä.

4. Kuvitukset

4.1 Kuvitusaiheet

Olen valinnut kuvakirjakonseptiin onnettomuuksia, jotka ovat kaikki tapahtuneet eri kulkuneuvoilla. Kuvituksiin olen yhdistänyt ihmiselle tutumman luonnon, sekä ihmisen henkisyiden, uskomukset ja teknologian. Kuvituksissa nämä kaksi, luonto ja teknologia, esiintyvät vastaparina, joista kuitenkin luonto vetää pidemmän korren. Henkisyyttä olen ilmentänyt kuvissa surrealistisin elementein.

Ensimmäisen kuvitusaiheen suhteen minulle oli heti selvä, että haluan mukaan laivaonnettomuuden. Vaihtoehtoja oli kaksi, saksalainen Wilhelm Gustloff, joka upposi 1945 neuvostoliittolaisen sukellusveneen torpedosta, sekä kaikkien tuntema Titanic, joka upposi 1912. Onnettomuu-

desa menehtyneiden puolesta olisin valinnut Wilhelm Gustloffin, jonka hukkuneiden määrä on arvioitu olleen 9000 tai yli, kun taas Titanicissa 1500, mutta halusin onnettomuuksien olevan sellaisia, joihin sotatoimilla ei ollut osuutta. Päädyin siis Titaniciin, jonka uppoamisen syytä olivat jäävuori ja liian suuri nopeus, jotta laivan kurssin vaihtaminen olisi onnistunut.

Koska itse Titanicin uppoaminen on jo demonstroitu niin moneen otteeseen suosittua ja palkittua vuonna 1997 valmistunutta Titanic-elokuvaa myöten, en halunnut kuvituksessa keksiä pyörää uudelleen. Informatiivinen osuus on kirjakonseptin tekstillä. Päädyin kuvaamaan Titanicin nykhetkessä: merenpohjassa, jo tapahtuneena.

Titanicin uppoaminen (Paris, David, Blog.Viitattu 12.4.2014) ja Led Zeppelin -albumin kansikuva. (Feel Numb, Useful Useless Info. Viitattu 12.4.2014)

Kuvituksen päähenkilöksi valitsin yhden Titanicin surullisen kuuluisista muusikoista, joka näkyy kuvassa haamuna edelleen viuluun soittamassa. Pelastuneet ovat kertoneet orkesterin soittaneen rauhoittavaa musiikkia laivan kannella sen uppoamiseen asti.

Toiseksi kuvitettavaksi valitsin 1937 tuhoutuneen ilmalaiva Hindenburgin. Hindenburginkaan kohdalla en halunnut kopioida suoraan jo ikonista kuvaa sen tuhoutumisesta, jonka on sittemmin tehnyt tunnetuksi myös Led Zeppelin -yhtye nimikkoalbuminsa kansissa.

Koska Titanic-kuvitus antoi laajempaa kuvaa hahmosta ja ympäristöstä, halusin nyt tuoda katsojan lähelle kirjan rytmitystä ajatellen. Kuvaan

kuvassa tapahtumaa seuraavan herrasmiehen kasvoja, jonka silmälasien linssistä onnettomuus heijastuu. Tulipalosta syntyvästä savusta muodostuu pääkallo.

Muut aiheet, jotka olin valinnut kirjakonseptiin, mutta joita en valinnut toteutettavaksi olivat Saksassa 1966 tapahtunut tuhoisa bussionnettomuus, matkustajalentokoneiden törmäys Teneriffalla 1977, Intiassa vuonna 1981 sattunut Biharin junaturma ja Columbia-avaruussukkulan tuhoutuminen 2003.

Columbia-avaruussukkula tuhoutui palatessaan Maan ilmakehään. Sen seitsenhenkinen miehistö menehtyi. (Huffington Post, Huff Post Science. Viitattu 12.4.2014)

4.2 Toteutus

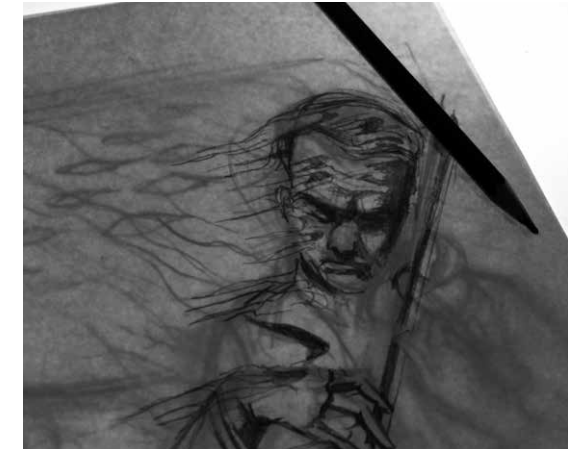
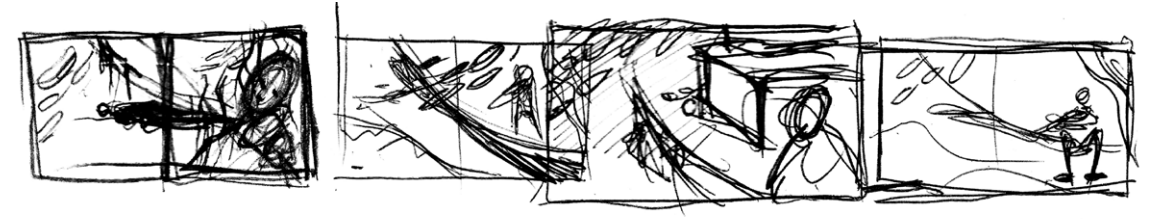

Oikean kuvitustyylin löytäminen ei vienyt minulta kovinkaan paljon aikaa.

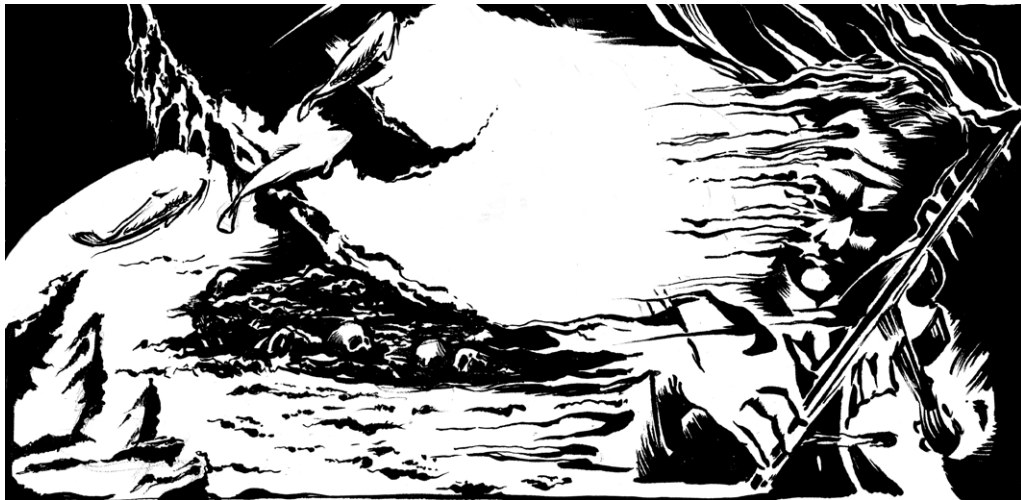
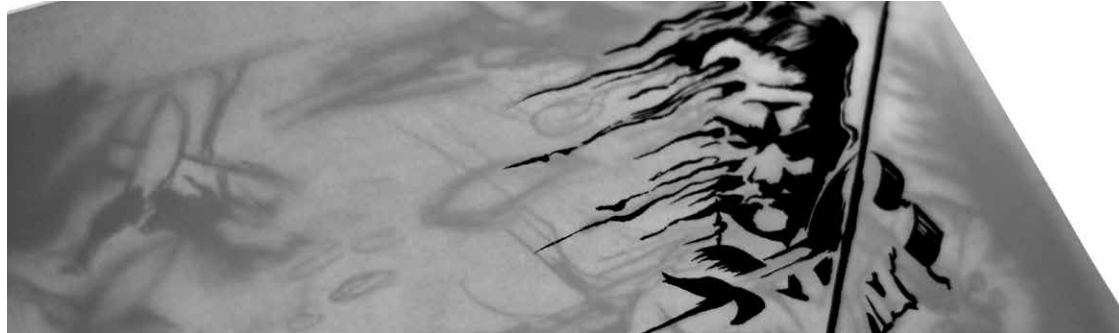
Päätin tässä projektissa ajan säästämiseksi pysytellä siinä, missä tiedän olevani vahvimmillani. Olen kuluneen ja viime vuoden aikana piirtänyt paljon sivellinkynillä ja musteella. Työkaverini kautta ihastuin erityisen paljon Pilotin sivellinkynään, jolla eläväisen näköistä viivaa tuntuu tulevan todella vaivattomasti. Teen suurimman osan kuvituksistani sekatekniikoin. Teen käsin, että digitaalisesti hyödyntäen Illustratoria ja Photoshopia. Usein käytän kuvituksissa myös valokuvatekstuureja. Kirjakonseptin kuvitukset eivät olleet poikkeus. Digitaalista työstämistä helppotin Wacom Intuos4 -piirtopöydällä.

Aloitan jokaisen kuvituksen suunnittelun luonnostelemalla thumbnailia. Thumbnaililla tarkoitetaan tässä tapauksessa pienikokoista luonnosta, jolla voidaan helposti ja nopeasti kokeilla ideoita sekä kuvaan tulevia elementtejä, niiden sijoittelua ja toimivuutta. Thumbnail-luonnosten pohjalta tein vielä yhden nopean hahmotelman työstökokoon. Tästä luonnoksesta tein yksityiskohtaisemman, jonka pohjalta aloitin varsinaisen työn tussauksen 200 g/m² -paksulle paperille. Tussausvaiheessa käytin apunani valopöytää. Näin pystyin tussaamaan suoraan paperille luonnoksen näkyessä alta.

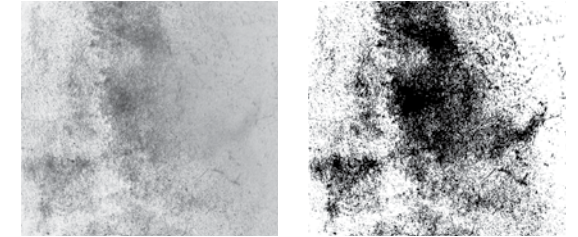
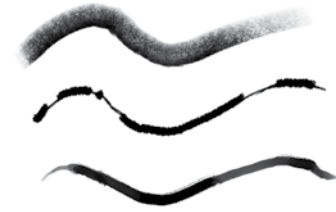
Olen hyödyntänyt kaikissa konseptissa näkyvissä kuvissa referenssikuvia. Harva jos kukaan pystyy piirtämään kaikkea muististaan tai päästään, ennen kuin vasta paljon harjoiteltuaan, tekemällä tutkielmia. Minä en muista, että olisin koskaan elämässäni piirtänyt viulunsoittajaa. Tästä syystä keräsin muutamia referenssikuvia, joiden tarkoitus oli selventää minulle mm. viulunsoittajan asentoa sekä onnettomuuden tapahtuma-ajan kohdan vaatetusta. Käytin referenssikuvia myös kaloihin ja kasvillisuuteen. Referenssikuvista ei ole tarkoitus kopioida suoraan. Niiden tarkoitus on olla tutkimisen kohteena.

Luonnosvaihe.

Tussausvaihe. Tussauksessa käytin Pilotin sivellinkynää sekä kuitukärkisiä tusseja pienempien yksityiskohtien lisäämisessä.

Tussauksen jälkeen skannasin työn ja avasin sen sitten Photoshopissa, jossa lisäsin vielä elementtejä, väripinnat ja tekstuurin. Photoshopissa käytän ohjelman omien brushien lisäksi niin sanottuja custom brusheja. Custom brusheilla tarkoitetaan sellaisia brusheja, joita ihmiset ovat itse tehneet nopeuttamaan digitaalista työprosessia sekä jäljittääkseen vaikkapa lyijykynän jälkeä. Työssä käytin jo aiemmin mainitun Goni Montesin luomaa brush-settiä, mikä on yksi suosikeistani, sillä niillä voidaan saada hyvinkin autenttisen näköistä viivaa digitaalisesti.

Valokuvatekstuureja käytän töissäni lisäämään pinnan tuntua. Ensimmäinen vaihe on ottaa valokuva pinnasta tai etsiä netistä tekstuurikuva, jota saa vapaasti käyttää omissa töissä. Käytin netistä löytämäni tekstuuripintaa, jolla oli vapaat käyttöoikeudet, mutta joka tapauksessa kuva

käsitellään niin tunnistamattomaksi, että siitä on mahdoton sanoa mistä valokuvasta se on, tai onko se edes alunperin sellaisesta. Kuvan löydettyäni vein sen Photoshopiin, jonka jälkeen tein siitä mustavalkoisen ja säädin image -valikosta löytyvää levelsiä äärimmilleen, jotta kuvasta saadaan selkeästi eroteltua vain musta ja valkoinen ilman vaaleampia harmaasävyjä. Näin mustalle alueelle jää kaipaamani "röpelöpinta", mikä voidaan lisätä kuvitukseen omalle layerilleen valkeasta taustasta erottamisen jälkeen. Tekstuurin tekotapoja on monia ja sen voi toteuttaa Illustratorissakin, mutta itse suosin Photoshopia, koska se takaa mielestäni luonnollisemman ja siistimmän lopputuloksen. Tekstuurin voi tehdä myös brusheja käyttäen tai muilla Photoshopista löytyvillä efekteillä, mutta olen todennut tämän minulle nopeimmaksi tavaksi ja se on minulla jo rutinoitunut.

Kuvaesimerkki Montesin custom brusheilla saatavista jäljistä ja käyttämästäni tekstuurista.

Kun kuvaa aletaan tekemään digitaalisesti, on alkuperäinen väritila RGB. RGB:ssä yhdistetään värillisiä valoja ja sitä kutsutaan additiiviseksi eli lisääväksi värien sekoittamiseksi. Sen perusvärejä ovat punainen (Red), vihreä (Green) ja sininen (Blue). Sitä käytetään valaistuksessa, tietokoneen näytöllä ja televisiossa. Kaikkien värien summasta saadaan valkoinen.

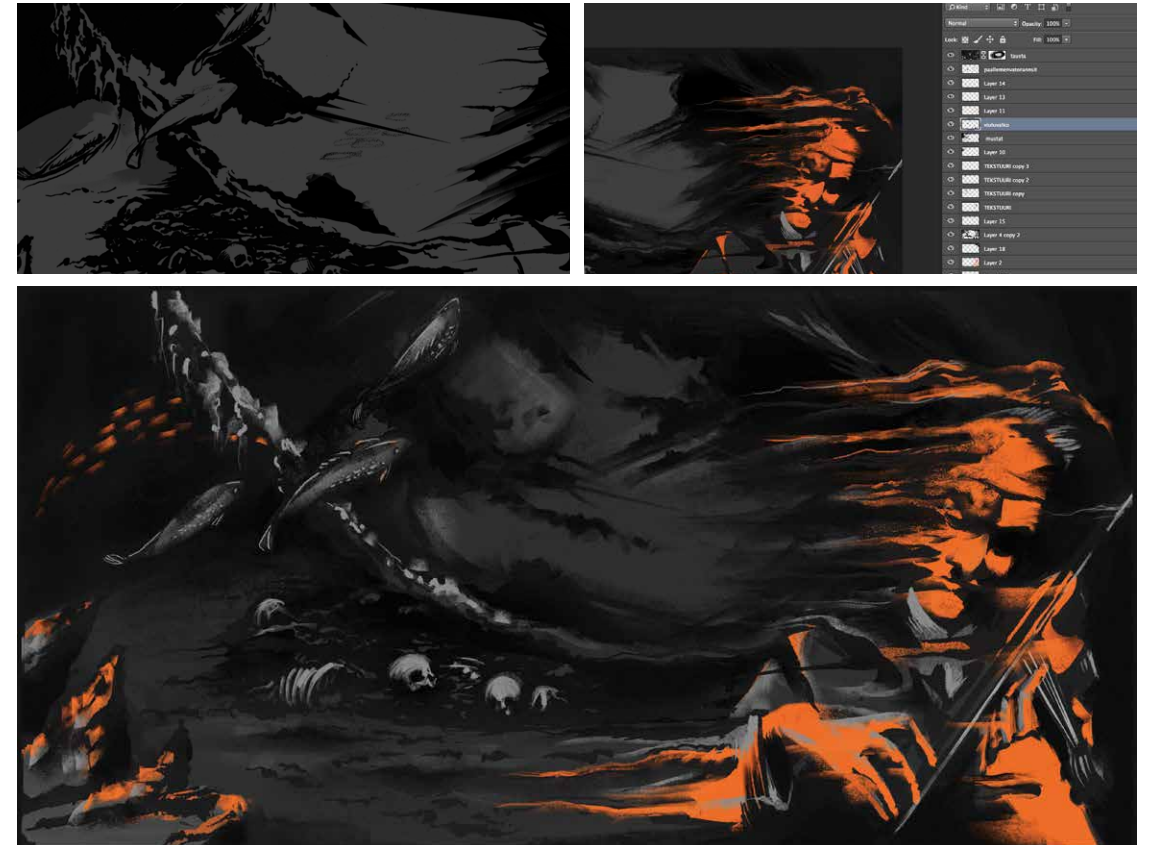
CMYK-tilassa, sekoitetaan itse väriaineita ja sitä kutsutaan subtraktiiviseksi eli vähentäväksi värien yhdistämiseksi. CMYK-tilan osavärit ovat syaani (Cyan), magenta (Magenta) ja keltainen (Yellow). Nämä yhdistettynä saadaan mustaa. Viimeinen kirjain K (Key, avainväri) merkitsee erillistä mustaa väriä, jota painotöissä voidaan myös käyttää. Tällöin musta on syvempi kuin osavärien sekoituksesta muodostunut musta. Värisävyt koostuvat siis pääosin syaanin, magentan ja keltaisen sekoituksista (Pesonen 2007). Ohjelmassa niiden prosentit kertovat painossa miten paljon mitkin väriä tulee lisätä, jotta saadaan esimerkiksi oranssia.

Lienee selvää, että näistä kahdesta rikkaampi väriskaala on RGB:llä. Tämän takia on suositeltavaa, että digitaaliset kuvat tehtäisiin valmiiksi alkuperäisessä väritilassaan ennen niiden muun-

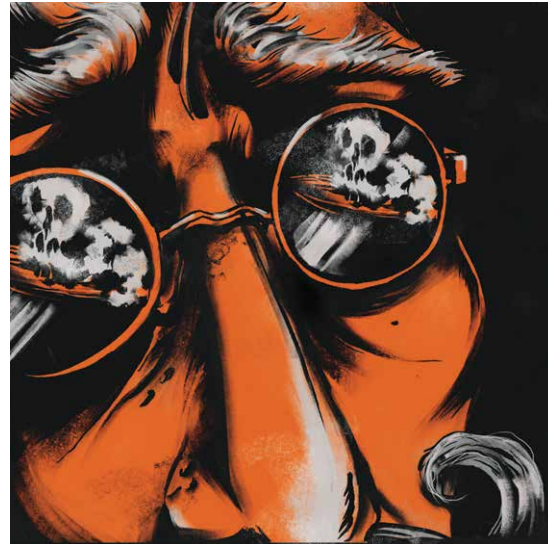
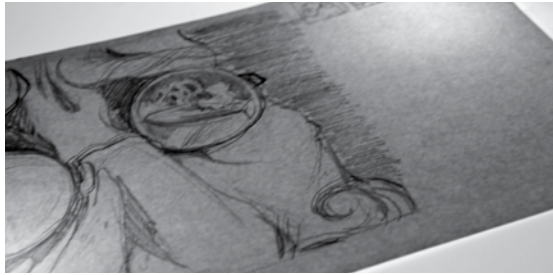
tamista CMYK-tilaan, mikä supistaa sävyjä. Näin menettelin myös konseptin kuvitusten kanssa. Jos CMYK-tila muunnetaan takaisin RGB-tilaksi suuri osa värisävyistä on jo kadonnut, eikä niitä voida enää palauttaa.

Photoshopissa layereiden käyttö todella helpottaa tekemistä. Layereilla voidaan erotella osioita kuvasta erillisille tasoille. Ensimmäinen taso muodostui tussipiirrokselta. Väriytyksen tein tämän tason alle. Pidän yleensä vielä pohjaväriin, varjot ja valokohdat erillisillä layereilla. Osa tekstuureista tuli tussipiirros -layerin päälle, jotta myös tähän saataisiin rikkoutunutta pintaa.

Photoshopissa aloitan työn värityksen taustasta, josta siirryn pikkuhiljaa kuvan etualalle. Tein ensin neutraalin peruspohjaväriytyksen, johon aloin lisäämään varjoja ja valoja. Lopuksi muunsin kuvan CMYK-väritilaan.

Työvaiheita Photoshopissa ja valmis kuvitus. Layereitä eli tasoja oli tässä työssä kaiken kaikkiaan 21.

Työvaiheita ja valmis kuvitus.

4.3 Sommittelu

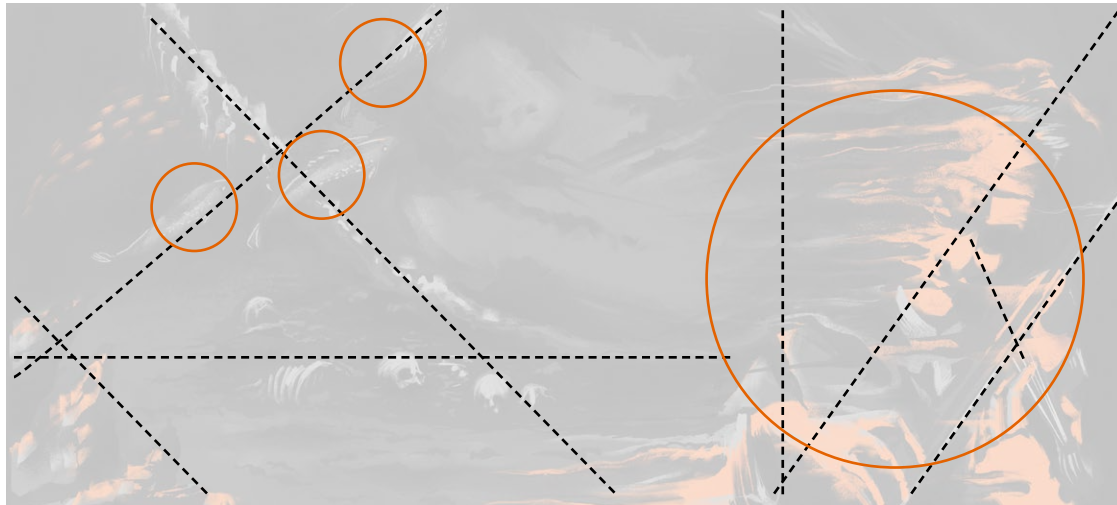
Kuvan kiinnostavuuteen vaikuttavat sisällölliset ja ulkoiset tekijät. Sisällöllisellä kiinnostavuudella tarkoitetaan sitä mitä kuvassa tapahtuu, mitä se katsojalleen kertoo. Ulkoinen kiinnostavuus tulee kuvasta löytyvistä muodoista, joita värit sekä sommittelu kokonaisuudessaan muodostavat. Kuvan merkitystä lisää tieto tapahtumasta. Vielä enemmän se koskettaa, jos katsojalla on omakohtaisia kokemuksia (Hatva 1993).

Titanic-kuvituksesta huomaa päällimmäisenä tarinan. Laiva on uponnut meren pohjaan. Sen päällä näkyvä levä- ja muu merikasvillisuus kertoo sen, että tapahtuneesta on jo useampi vuosi aikaa. Samaa kertovat kuvassa näkyvät luurangot, jotka katsoja voi tulkita laivalla matkustaneiksi ihmisiksi. Laivan edustalla on surumielinen viulua soittava haamu. Tulkitsemme hahmon haamuksi, koska hänellä ei ole sukellusvälineitä ja koska hän on läpinäkyvä ja häilyvä. Kuvan päätekijöitä, joihin haluan katsojan keskittyvän, on korostettu värein. Haamu on kuvan pääosassa oikean sivun alareunassa. Kuvan sisällöstä riippumatta katse viipyy kauiten kulmissa, joissa on informaatiota. Usein vastaavissa kuvissa ihmisen kasvot ovat katsojalle ensimmäinen huomionherättäjä (Hatva 1993).

Kasvoilla näkyvä katse ohjaa myös katsojan silmää. Tässä tapauksessa silmät siirtyvät haamun kasvoista viuluun. Oikeasta alakulmasta katse lähtee kulkemaan kuvan vasemmalle puolelle, jolloin katsoja huomaa kalat, hylyn ja luurangot. Katsoja voi todeta, että paikkana on merenpohja. Pääkalloja en ole erityisemmin korostanut. Halusin, että ne paljastuvat katsojalle pidemmän tarkastelun myötä. Vältin myös yksityiskohtien lisäämistä aukeamakuvan taitoskohtaan, koska osa informaatiosta jäisi tuolloin taitteeseen piiloon.

Oranssi tehosteväri harmaalla pinnalla saa harmaan tuntumaan lähes tyhjältä tilalta. Tyhjä tila antaa yksittäiselle kuvalle enemmän huomioarvoa. Tutkimusten mukaan tämä on tehokkainta kun 25% kuvan pinta-alasta koostuu tyhjästä tilasta (Hatva 1993).

Kuvassa merenpohja, pohjaa koskettava laivan reuna ja varjo muodostavat rauhoittavan ja pysyvän vaakalinjan. Dynaamisuutta ja liikettä kuvaan tuovat diagonaalilinjat. Diagonaaleja muodostuu viulunsoittajan pään asennosta, viulusta ja sen jousesta, pohjassa olevien kivien sijoittelusta ja kalojen liikkeen suunnasta. Diagonaalilinjat ovat siis hyviä liikkeen korostajia. Jos nämä elementit olisivat vaakatasossa näkisimme ne enemmän

staattisina tai lähes pysähtyneinä.

Yleisesti vastakohtat tuovat kuvaan jännitettä, ellei sitten tavoite ole tehdä kuvasta kylmä ja rauhallinen. Vaakasuurille linjoille vastakohtana toimivat diagonaalit ja pystylinjat. Ison päähahmon rinnalle tein pienempiä elementtejä taustalle, näin saadaan kokokontrastia. Hahmo on yksinään, kaloja on useampi. Tämä korostaa soittajaa entisestään yksittäisen hahmon ollessa ryhmää

voimakkaampi sommittelussa.

Peruspinnalla, jolle työ suoritetaan on myös merkitystä. Selkeästi pystysuuntaan painottuva pinta antaa kuvalle kuumaa ja aktiivisen vaikutelman kun taas vaakakuva on kylmä ja rauhallinen. Neliö on sommittelupinnoista kaikista neutraalein. Neliöön sommittelu on mielestäni haastavaa silloin kun ei haluaisi tehdä helpoimman kautta, eli keskisommitelmalla. Näin koin Hindenburg-

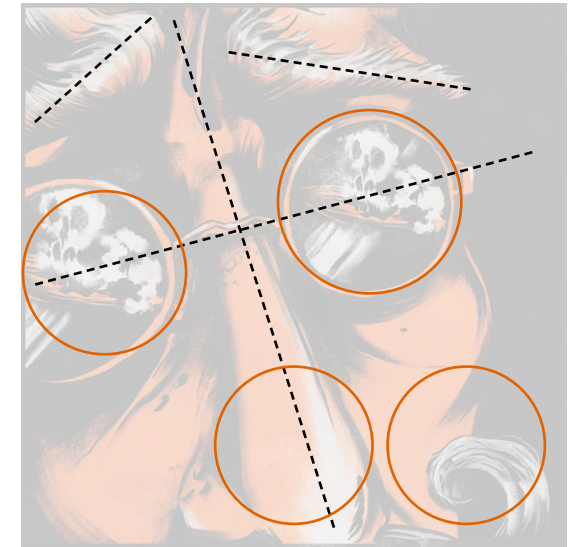
Sommitelma-analyysi Titanic-kuvituksesta.

kuvitusta tehdessä. Vaikka thumbnail -luonnoksissa ideani tuntui vielä hyvältä, jouduin toteamaan jälkikäteen, että kasvojen kuvaaminen suoraan edestä olisi ollut parempi vaihtoehto. Aikataulu ei kuitenkaan antanut enää myötä isommille muutoksille. Koen, että lähikuva ihmisen kasvoista, jotka eivät ole edes suoraan edestäpäin tarjoavat vähän mahdollisuuksia sommittelun suhteen. Ajattelin kuitenkin yrittää.

Hindenburg-kuva sisältää sommittelultaan enemmän jännitettä kuin Titanic-kuvitus. Siihen vaikuttavat suppeampi pinta-ala, sekä selkeiden vaakalinjojen puute.

Kuvassa katsoja kiinnittää ensimmäiseksi huomiota oikean linssin heijastukseen. Linssi on lähes kultaisessa leikkauksessa, mikä koetaan usein sommittelussa kaikista esteettisimmäksi. Linssistä katse menee aktiiviseen oikeaan alakulmaan, mistä katsoja voi todeta kuvassa esiintyvän henkilön viiksekkääksi mieheksi. Kulmakarvojen asento kertoo miehen järkytyksestä näkemäänsä kohtaan.

Sommitelma-analyysi Hindenburg -kuvituksesta.

4.4 Värät

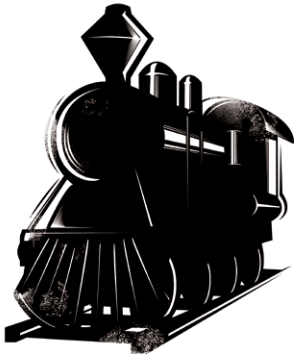

Koska koen tarvitsevani vielä harjoitusta useamman värisävyä käytössä töissäni, päädyin rajoitetusti mustan ja harmaasävyjen käyttöön, lisänä yksi tehosteväri. Tehosteväriin suhteen päädyin oranssiin. Tehosteväriksi mielessäni kävi myöskin verenpunainen, mutta koin sen liian yliampuvaksi konseptin aiheen kanssa. Vihreä ja sininen taas eivät mielestäni millään tavalla tukisi kirjan sanomaa. Vihreä yhdistetään useimmiten luontoon. Sekä vihreä, että sininen koetaan rauhoittavina väreinä. Tarkoitus oli kuitenkin herättää värillä huomiota, minkä kirkas oranssi kyllä tekee. Oranssi on yleinen väri esimerkiksi tuotteiden varoitusmerkeissä ja se kuvaa valaistumisen korkeinta tasoa buddhalaisten keskuudessa (Hintsanen 2013). Nämäkin seikat tukivat mielestäni sen tarkoitusta konseptissa.

5. Lopuksi

5. Lopuksi

Kun opinnäytetyö tuli ajankohtaiseksi, oli minulla heti vahva tunne siitä, että halusin toteuttaa tulevan työn täysin omana projektina, en minkään tahon toimeksiantettavana. Omaan jonkun verran perfektionistin vikaa. En olisi välttämättä pystynyt seisomaan tyytyväisenä opinnäytetyöni takana, jos minun olisi pitänyt yrittää miellyttää asiakasta. Toki se on myös osa ammattitaitoa pyrkiä asiakkaan kanssa parhaaseen mahdolliseen lopputulokseen, mutta opinnäytetyö on mielestäni hyvä mahdollisuus

näyttää omia lähestymistapojaan, visuaalisia miel-tymyksiään, osaamista graafisessa suunnittelussa ja kuvittamisessa.

Opinnäytetyön alkuperäinen aikataulu viiväs-tyi sen takia kun sain yllättävän työtarjouksen silloisena kesänä, jolloin olin varannut aikaa opinnäytetyölle. Uuteen työhön perehtyminen ja työmatkat toiselle paikkakunnalle veivät veronsa, joten pääsin jatkamaan opinnäytetyön parissa vasta loppuvuodesta 2013.

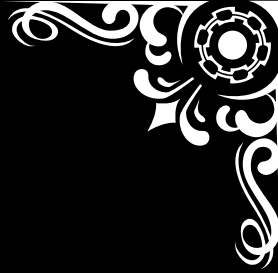
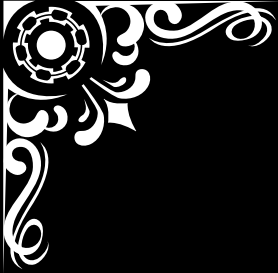

Haastavinta minulle opinnäytetyössä oli kirjalli-nen osuus, jonka takia päätin viedä sen ensimmäi-seksi mahdollisimman pitkälle, myös myöhempää työskentelyäni työn parissa tukeakseni. Koin työ-hön liittyvän tutkimuskysymyksen muodostamisen todella hankalaksi. Asian selkeyttämistä ei yhtään helpottanut se, että olen luonnostani sellainen ihminen, jota kiinnostaa lähes kaikki mahdolli-nen. Aihetta oli hankala rajata ja rajatulla alueella oli hankala pysyä. Uskon kuitenkin kirjoittaneeni ihan hyvän johdannon aiheeseen ja metodeihini työskennellä. Tiedonhankintaosuudessa avarsin myös omaa tietämystäni.

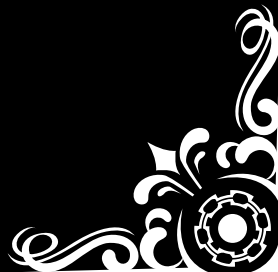
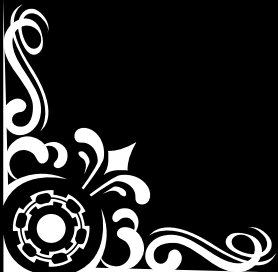
Aiheseminaarissa työni oli vielä laajemmassa skaalassa. Silloin kuvituksia oli tulossa suorastaan suuruuden hullusti 34 kappaletta ja kirja oli tuolloin tarkoitus suunnitella fyysiseksi tuotteeksi asti. Kuvitukset eivät tosin olisi olleet ihan yhtä yksityiskohtaisia kuten tässä lopputuloksessa, mutta tämä olisi ollut silti minulle mahdoton pala purtavaksi. Onneksi se sanottiin aiheseminaarissa, jonka jälkeen itsekin ymmärsin rajata aihetta. Näen kuitenkin tässäkin työssä samankaltaisia oireita. Olen yrittänyt hallita liian montaa osa-aluetta, kun vähempikin olisi riittänyt. Mikä taas on johtanut ehkä vähän

siihen, että kaikki niistä eivät ole niin viimeistellyn oloisia. Täytyy kuitenkin pitää mielessä, että kyseessä oli konsepti. Ei valmis kirja. Minun olisi myös pitänyt pyytää enemmän ohjausta työlleni. Oma visio aiheeseen oli kuitenkin melko vahva jo alusta alkaen, enkä olisi uskonut opettajien mielipiteiden siihen merkittävästi vaikuttavan.

Aikataulun huomioon ottaen olen kuitenkin tyytyväinen työhöni. Moinen projekti tarvitsisi ehdottomasti osaltani pidemmän ajan tutkimiselle ja asioiden kokeilemiselle. Yritin kuitenkin pysytellä opinnäytetyöstä saatavien 15 opintopisteen kattavuuden sisällä. Olen kuitenkin sitä mieltä, että tämä opinnäytetyö todistaa osaamiseni, vaikka graafisen suunnittelijan oppiminen ei pääty koskaan. Tulen mahdollisesti jatkamaan tämän projektin parissa, sillä koen sen edelleen innosta-vana.

Lähteet

Ahjopalo-Nieminen, Tarja 1999:
Kuvittajan keinot
Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä.

Arthur, W. Brian 2009:
Suom. Pietiläinen, Kimmo:
**Teknologian luonne –
Mitä se on ja millainen on sen evoluutio.**
Terra Cognita Oy, Helsinki.

Bacon, Henry 2010:
Väkivallan lumo
Like Kustannus Oy, Helsinki.

Bolhöfer, Kitty, Losowsky, Andrew 2010:
Turning Pages – Editorial design for print media
Gestalten, Berlin.

Hill, Joe 2013:
Locke & Key – Welcome To Lovecraft
IDW, San Diego.

Itkonen, Markus 2007:
Typografian käsikirja – Kolmas, laajennettu painos
Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä

Lupton, Ellen 2008:
**Indie Publishing – How to Design and Produce Your
Own Book.**
Princeton Architectural Press, New York.

Nilsson, Ulf 2006:
Leikitään hautajaisia
Kustannus-Mäkelä Oy, Karkkila

Pesonen, Elisa 2007:
Julkaisijan käsikirja
WSOYpro/Docendo-tuotteet, Jyväskylä

Sähköiset lähteet:

Hintsanen, Päivi 2013:
Coloria.net - Oranssi
Viitattu 6.4.2014
<http://www.coloria.net/varit/oranssi.htm>

Miettinen, Helena 2009:
Hannele Klemmettilä - Keskiajan julmuus
Savon Sanomien arkistojuttu. Viitattu 25.2.2014.
<http://www.savonsanomat.fi/viihde/kirjat/hannele-klemmettila-keskiajan-julmuus/1014649>

Olson, Richard D. (kirjoitusvuosi ei tiedossa)
R. F. Outcault, The Father of the American Sunday Comics, and the Truth About the Creation of the Yellow Kid
Viitattu 25.2.2014.
<http://www.neponset.com/yellowkid/history.htm>

(Kirjoittaja ei tiedossa):
EyeWitness To History, The Sinking of the Titanic, 1912
Viitattu 4.4.2014.
<http://www.eyewitnesstohistory.com/titanic.htm>

Kuvalähteet:

Alice: Madness returns game
<http://www.goodreads.com/topic/show/1453418-weapons>

All things ruffnerian, a design blog and more
http://allthingsruffnerian.blogspot.fi/2010_10_01_archive.html

Atherton, Isabel, The Tale of a Decomposing Kitty
<http://www.dearzombiediaries.com/2013/05/zombie-cat-tale-of-decomposing-kitty.html>
<http://www.bookdepository.co.uk/Zombie-Cat-Isabel->

[Atherton/9781616088842](http://www.atherton.com/9781616088842)

Azzarello, Brian, Joker
<http://film.blog.polityka.pl/2011/12/08/joker-brian-azzarello/>

Bashooka, 46 book cover designs inspiration 2013
<http://bashooka.com/inspiration/book-cover-designs-inspiration-2013/>

Burcharth, Mads, Wallen logo
<http://logopond.com/gallery/detail/67291>

Buschin, Wilhelm, Max Und Moritz
http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Max_und_Moritz_%28Busch%29_001.png
http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/1b/Max_und_Moritz_%28Busch%29_089.png
http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/b6/Max_und_Moritz_%28Busch%29_092.png

Cho, Michael
<http://chodrawings.blogspot.fi/>

Davey, Owen, Knight Night
Kuvat: Jenna Tähtinen

Doré , Gustave, Bible
<http://bible.evangelies.free.fr/bible%20illustrations%20dore/images/gravure%20dore%20bible%20-%20david%20montre%20la%20tete%20de%20goliath.jpg>

Emdin, Anton
http://blog.antonemdin.com/wp-content/uploads/2010/05/pilot_sv-39ks-b.jpg

Fortport, Badge design & Inspiration
<http://www.fortport.com/badge-design-inspiration/>

Franklin Mill, Makers of Bookjigs & Miro
<http://www.franklin-mill.com/collections/the-chalk-shoppe/products/copy-of-natures-friends-note-card-set>

von Freter, Aaron, Widow Maker Motorcycles
<https://www.behance.net/gallery/Widow-Maker-Motorcycles/7788727>

Hanuka, Tomer
<http://thanuka.com/#item=the-divine>

Hewlett, Jamie, Tank Girl
<http://www.sci-fi-o-rama.com/category/the-artists/jamie-hewlett/>

Hill, Joe , Locke & Key – Welcome To Lovecraft
Kuvat sarjakuvasta: Jenna Tähtinen
<http://oddengine.files.wordpress.com/2012/08/3217221.jpg>

Hische, Jessica
<http://jessicahische.is/makingyourplanningprettier>
<http://www.brainpickings.org/index.php/2012/12/20/jessica-hische-penguin-drop-caps/>

Hoffman, Mary, Meidän ja muiden perheet
<http://varikaspaiwa.blogspot.fi/2013/01/mary-hoffman-meidan-ja-muiden-perheet.html>

Hoffmann, Heinrich, Der Struwelpeter
http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Der_Struwelpeter_-_Struwelpeter_Museum_-_Frankfurt_am_Main_-_DSC03073.JPG

Huffington Post, Huff Post Science
http://www.huffingtonpost.com/2013/02/01/columbia-shuttle-disaster-tragedy_n_2585103.html

icollectro.com, Penny Post Cut Plug Tobacco Tin
http://www.icollector.com/Penny-Post-Cut-Plug-Tobacco-Tin-Lunch-Pail_i12145784

The Illustrated London News

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/f/f6/M._Browne_-_Herbert_Railton_-_Sydney_Grundy_-_Arthur_Sullivan_-_Haddon_Hall.jpg

Led Zeppelin, Led Zeppelin album cover

<http://www.feelnumb.com/2011/10/04/led-zeppelin-i-hindenburg-disaster-album-cover/#lightbox/0/>

Mansbach, Adam, Go the Fuck to Sleep

http://en.wikipedia.org/wiki/Go_the_Fuck_to_Sleep
<https://reluctantmom.wordpress.com/2011/05/>

Montes, Goni

<http://www.goniart.com/portfolio/in-martyrium/>
<http://www.goniart.com/portfolio/pirates-on-the-copy-right-ocean/>
<http://www.goniart.com/portfolio/my-infertility-is-ruining-our-marriage/>

Movie title stills collection

<http://annysas.com/screenshots/2010-2014/>

My design deals, 6 vintage typefaces, vintagious

<http://www.mydesigndeals.com/deal/6-vintage-typefaces-including-web-fonts-from-alterdeco-only-25>

Nakazawa, Keiji, Barefoot Gen

http://www.brendoman.com/kyle/2007/04/10/bare-foot_gen

Nilsson, Ulf , Leikitään hautajaisia

<http://www.bonniecarsen.se/Forfattare/N/Ulf-Nilsson/?pageSize=10000>

Outcalt, Richard F., Hogan's Alley

<http://www.comicvine.com/images/1300-1687203>
<http://tqpix.blogspot.fi/2011/06/yellow-kid.html>

Packard, Elizabeth, Diseases of the Mind: Highlights of American Psychiatry through 1900, The Prisoner's Hidden Life. Packard Elizabeth

<http://www.nlm.nih.gov/hmd/diseases/images/packard.jpg>

Paris, David, Blog

<http://david-paris.blogspot.fi/2012/04/titanic-100-years-on.html>

Pirinen, Ville, Mokoma -yhtyeen albumin kuvitus

<http://2muuttujaa.blogspot.fi/2012/11/mokomaa-taidetta.html>

Polyester Studio, Branding

<http://www.polyesterstudio.com/Polyester-Branding>

Riley, Andy, The Book Of Bunny Suicides

<http://2and2makesfive.files.wordpress.com/2012/05/cover.jpg>
<http://bibliofiles2.wordpress.com/2013/07/09/blogistani-an-kesalukumaratoni/>
<http://lurkerfaqs.com/boards/400-current-events/59015194/>
<http://www.comicvine.com/a-bunny/4005-85342/>

Sacco, Joe, The Great War

<http://www.theguardian.com/books/2013/sep/09/great-war-joe-sacco-review#zoomed-picture>
http://www.slate.com/articles/arts/books/2013/11/joe_sacco_s_panorama_of_world_war_i_s_battle_of_the_somme_the_great_war.html

Dr. Seuss, The Seven Lady Godivas, Dr. Seuss

<http://seussblog.wordpress.com/2012/10/25/the-seven-lady-godivas/>
[events/59015194/](http://www.comicvine.com/a-bunny/4005-85342/)

Tierney, Jim, Twenty Thousand Leagues Under the Sea

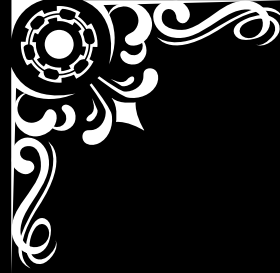
http://www.jimtierneyart.com/1_leagues.php

Welcome To Sierra Leone Web

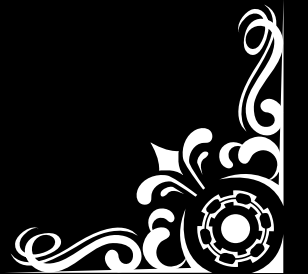
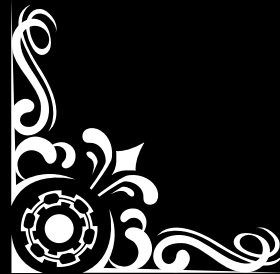
<http://www.sierra-leone.org/Postcards/SLART-FACTS28959.jpg>

Wikipedia

http://en.wikipedia.org/wiki/Violin_technique

Liitteet

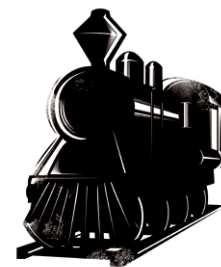

THE
Unfortunate
ACCIDENTS

THE
Unfortunate
ACCIDENTS

—
Jenna Tähtinen

"The worst thing I can remember are the screams.
And then the silence that followed."

On April 10, 1912, the Titanic, largest ship afloat, left Southampton, England on her maiden voyage to New York City. The White Star Line had spared no expense in assuring her luxury. A legend even before she sailed, her passengers were a mixture of the world's wealthiest basking in the elegance of first class accommodations and immigrants packed into steerage. She was touted as the safest ship ever built, so safe that she carried only 20 lifeboats - enough to provide accommodation for only half her 2,200 passengers and crew. This discrepancy rested on the belief that since the ship's construction made her "unsinkable," her lifeboats were necessary only to rescue survivors of other sinking ships. Additionally, lifeboats took up valuable deck space.

Four days into her journey, at 11:40 P.M. on the night of April 14, she struck an iceberg. The collision was fatal and the icy water soon poured

through the ship. It became obvious that many would not find safety in a lifeboat. Each passenger was issued a life jacket but life expectancy would be short when exposed to water four degrees below freezing. As the forward portion of the ship sank deeper, passengers scrambled to the stern. John Thayer witnessed the sinking from a lifeboat. "We could see groups of the almost fifteen hundred people still aboard, clinging in clusters or bunches, like swarming bees; only to fall in masses, pairs or singly, as the great after part of the ship, two hundred and fifty feet of it, rose into the sky, till it reached a sixty-five or seventy degree angle." The great ship slowly slid beneath the waters two hours and forty minutes after the collision.

